

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind administratorii de fonduri de investiții alternative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește normele în materie de autorizare, desfășurare a activității și transparență ale administratorilor de fonduri de investiții alternative, denumiți în continuare *AFIA*, care administrează și/sau distribuie în România titluri de participare ale unor fonduri de investiții alternative, denumite în continuare *FIA*.

(2) Rezervate fiind dispozițiile alin. (5) și ale art. 2, prezenta lege se aplică:

a) persoanelor juridice stabilite în România care administrează unul sau mai multe *FIA*, indiferent dacă este vorba de un *FIA* din România, din alt stat membru sau dintr-un stat terț;

b) *AFIA* stabiliți în state terțe pentru care România este desemnat ca stat membru de referință conform prevederilor art. 39;

c) *AFIA* stabiliți în alte state membre care distribuie în România titlurile de participare ale unuia sau mai multor *FIA* din alte state membre;

d) *AFIA* stabiliți în alte state membre care administrează unul sau mai multe *FIA* din România;

e) *AFIA* stabiliți în alte state membre care distribuie în România titlurile de participare ale unuia sau mai multor *FIA* din state terțe;

f) *AFIA* stabiliți în state terțe care distribuie în România titlurile de participare ale unuia sau mai multor *FIA*.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), nu prezintă relevanță:

- a) dacă FIA este de tip deschis sau închis;
- b) dacă FIA îmbracă forma contractuală de trust sau formă statutară ori dacă acesta are orice altă formă juridică;
- c) care este structura juridică a AFIA.

(4) În categoria FIA menționate la alin. (3) sunt incluse organismele de plasament colectiv, altele decât organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (A.O.P.C.), care sunt obligate să solicite înregistrarea la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, conform prevederilor art. 114 alin. (2) și art. 115 alin. (1) din *Legea nr. 297/2004* privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 297/2004*, respectiv A.O.P.C. care în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (2) din același act normativ nu au obligația înregistrării la A.S.F.

(5) Prezenta lege nu se aplică următoarelor entități:

- a) holdingurilor, astfel cum sunt acestea definite la art. 3 pct. 27;
- b) instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, fondurilor de pensii facultative care intră sub incidența Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, fondurilor de pensii administrate privat care intră sub incidența Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Casei de Asigurări a Avocaților din România, înființată potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr. 452/2001*, altor sisteme de pensii neintegrate în sistemul public, precum și produselor de pensii al căror scop îl reprezintă furnizarea unui beneficiu la vârsta pensionării inclusiv, după caz, entităților autorizate care sunt responsabile de administrarea unor astfel de instituții, fonduri sau produse și care acționează în numele acestora, cu condiția să nu administreze FIA;

c) instituțiilor supranaționale, precum Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, Fondul European de Investiții, instituțiile europene de finanțare a dezvoltării și băncile bilaterale de dezvoltare, Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, altor instituții supranaționale și organizații internaționale similare, în cazul în care aceste instituții sau organizații administrează unul sau mai multe FIA și în măsura în care FIA în cauză acționează în interes public;

- d) Băncii Naționale a României (BNR);

e) autorităților și organelor naționale, regionale și locale sau altor instituții care administrează fonduri ce sprijină sistemele de asigurări sociale și sistemele de pensii;

f) schemelor de participare a angajaților sau schemelor de economii ale angajaților;

g) entităților cu scop special de securizare.

(6) A.S.F. este autoritatea competentă în ceea ce privește reglementarea, autorizarea și supravegherea AFIA stabiliți în România, care fac obiectul prevederilor prezentei legi, prin exercitarea prerogativelor stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(7) A.S.F. stabilește metode adecvate pentru a verifica, atunci când este relevant, pe baza orientărilor și recomandărilor elaborate de către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, denumită în continuare *ESMA*, respectarea de către AFIA a obligațiilor ce le revin în temeiul prezentei legi. În cazul în care A.S.F. consideră oportun, aceasta va comunica *ESMA* decizia sa motivată cu privire la intenția de a nu aplica orientările și recomandările *ESMA*.

(8) În termen de 30 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi, A.S.F. notifică *ESMA* și Comisia Europeană cu privire la calitatea sa de autoritate competentă în România să îndeplinească atribuțiile prevăzute la alin. (6) și (7).

Art. 2. – (1) Prezenta lege nu se aplică AFIA stabiliți în România care administrează unul sau mai multe FIA ai căror singuri investitori sunt însuși AFIA, societățile-mamă sau sucursalele AFIA ori alte sucursale ale acestor societăți-mamă, cu condiția ca niciunul dintre acești investitori să nu fie el însuși un FIA.

(2) Alin. (3) și (4) sunt singurele care se aplică în cazul AFIA menționați la lit.a) și b), cu luarea în considerare a prevederilor art. 50:

a) AFIA stabiliți în România care fie direct, fie indirect, printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun ori printr-o participație directă sau indirectă importantă stabilită conform reglementărilor A.S.F., administrează portofolii de FIA ale căror active administrate, inclusiv activele obținute prin utilizarea efectului de levier, nu depășesc în total un prag de 100.000.000 euro; sau

b) AFIA stabiliți în România care fie direct, fie indirect, printr-o societate de care AFIA este legat printr-o administrare sau un control comun ori printr-o participație directă sau indirectă importantă stabilită conform

reglementărilor A.S.F., administrează portofolii de FIA ale căror active administrate nu depășesc în total un prag de 500.000.000 euro în cazul în care portofoliile FIA sunt compuse din FIA care nu utilizează efectul de levier, iar drepturile de răscumpărare nu pot fi exercitate într-o perioadă de 5 ani de la data investiției inițiale în fiecare FIA.

(3) AFIA menționați la alin. (2) sunt obligați:

- a) să se înregistreze la A.S.F.;
- b) să transmită A.S.F. datele de identificare proprii și cele ale FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;
- c) să furnizeze A.S.F. informații privind strategiile de investiții pentru FIA pe care le administrează în momentul înregistrării;
- d) să furnizeze periodic A.S.F. informații privind principalele instrumente financiare în care investesc și principalele expuneri și cele mai importante concentrări ale FIA pe care le administrează, determinate conform prevederilor art. 5 alin. (3), art. 110 și anexa IV la Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea, denumit în continuare *Regulamentul Uniunii Europene* nr. 231/2013, pentru a permite A.S.F. să monitorizeze în mod eficace riscul sistemic; și
- e) să informeze A.S.F. în cazul în care nu mai întrunesc condițiile menționate la alin. (2).

(4) În cazurile în care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2), AFIA în cauză solicită A.S.F. autorizarea în termen de 30 de zile calendaristice, în conformitate cu procedurile relevante prevăzute de prezenta lege.

(5) AFIA menționați la alin. (2) nu beneficiază de niciunul dintre drepturile acordate în temeiul prezentei legi, cu excepția cazului în care aleg în mod voluntar să intre sub incidența prezentei legi, caz în care acestea nu mai beneficiază de excepțiile prevăzute la alin. (3) și (4).

Art. 3. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *administrarea FIA* – desfășurarea, cu privire la unul sau mai multe fonduri de investiții alternative, cel puțin a funcțiilor de administrare a investițiilor menționate la art. 5 alin. (2);

2. *AFIA* – orice persoană juridică a cărei activitate principală o reprezintă administrarea unuia sau mai multor FIA;

3. *AFIA extern* – persoana juridică indicată la pct. 2, responsabilă pentru administrarea FIA, desemnată în acest scop de către acționarii/Consiliul de administrație/Consiliul de supraveghere al FIA înființat în baza unui act constitutiv – societate de investiții. În cazul unui FIA înființat în baza unui contract de societate – fond de investiții, AFIA extern este reprezentat de persoana juridică indicată la pct.2 care a avut inițiativa înființării respectivului fond de investiții;

4. *DAFIA* – Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010;

5. *autorități competente ale AFIA stabiliți în Uniunea Europeană* – autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene care supraveghează AFIA stabiliți în respectivele state membre;

6. *autoritățile competente în legătură cu depozitarul:*

a) dacă depozitarul este o instituție de credit autorizată în temeiul Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, autoritățile competente definite la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

b) dacă depozitarul este o firmă de investiții autorizată în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare), autoritățile competente definite la art. 4 alin. (1) pct. 26 din directiva în cauză;

c) dacă depozitarul intră în una dintre categoriile de instituții menționate la art. 21 alin. (3) lit. (c) din DAFIA, autoritățile naționale din statul său membru de origine care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze astfel de categorii de instituții;

d) dacă depozitarul este o entitate menționată la art. 21 pct. 3 al treilea alineat din DAFIA autoritățile naționale din statul membru în care entitatea în cauză își are sediul social și care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze aceste entități sau organul oficial competent să înregistreze ori să supravegheze aceste entități în temeiul normelor de deontologie profesională care le sunt aplicabile;

e) dacă depozitarul este numit depozitar pentru un FIA dintr-un stat terț în conformitate cu art. 21 pct. 5 lit. b) din DAFIA și nu face parte din domeniul de aplicare al lit.a) - d), autoritățile naționale relevante din țara terță în care depozitarul își are sediul social;

f) în cazul FIA din România, autoritatea competentă în legătură cu depozitarul care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 20 este A.S.F.;

7. *autorități competente pentru FIA din Uniunea Europeană* – autoritățile naționale dintr-un stat membru care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

8. *autorități de supraveghere în ceea ce privește un FIA dintr-un stat terț* – autoritățile naționale dintr-un stat terț care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze FIA;

9. *autorități de supraveghere în ceea ce privește un AFIA stabilit într-un stat terț* – autoritățile naționale dintr-un stat terț care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA;

10. *broker principal* – o instituție de credit, o firmă de investiții reglementată sau altă entitate supusă unor reglementări prudențiale și unei supravegheri continue, care oferă servicii unor investitori profesionali, în special pentru finanțarea sau executarea unor tranzacții cu instrumente financiare în calitate de contraparte, și care poate furniza și alte servicii, cum ar fi compensarea și decontarea tranzacțiilor, servicii de custodie, împrumuturi de valori mobiliare, servicii personalizate de asistență tehnologică și operațională;

11. *capital inițial* – fondurile definite conform art. 26 alin. (1) lit. (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

12. *comision de performanță* – o cotă din profitul FIA obținută de AFIA drept compensație pentru administrarea FIA, fără a include cota din profitul FIA dobândită de AFIA ca randament al investițiilor AFIA în FIA;

13. *conflict de interese* – una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la art. 30 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013, care pot apărea între persoanele indicate la art. 14 alin. (1);

14. *control* – relația dintre societatea-mamă și o filială, astfel cum este descrisă la pct. 35;

15. *distribuire* – o ofertă sau un plasament, direct sau indirect, efectuat la inițiativa AFIA sau în numele AFIA, de titluri de participare ale unui FIA pe care acesta îl administrează și adresat unor investitori domiciliați sau care au sediul social într-un stat membru;

16. *efect de levier* – orice metodă prin care AFIA mărește expunerea unui FIA pe care îl administrează fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie prin poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace;

17. *emitent* – entitate juridică de drept public sau privat, care are sediul social în Uniunea Europeană și ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniunea Europeană definită la art. 4 alin. (1) pct. 21 din Directiva 2014/65/UE. Emitentul este, în cazul certificatelor de depozit reprezentând valori mobiliare, entitatea care emite valorilor mobiliare reprezentate;

18. *entități cu scop special de securitizare* – entități al căror unic scop este de a desfășura activități de securitizare conform art. 1 pct. 2 din Regulamentul (CE) nr. 24/2009 al Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2008 privind statisticile referitoare la activele și pasivele societăților vehicul investițional angajate în operațiuni de securitizare și alte activități adecvate pentru îndeplinirea acestui scop;

19. *ESRB* – Comitetul European pentru Risc Sistemic;

20. *FIA din România* – acele A.O.P.C. înființate în România, care atrag capital de la cel puțin 2 (doi) investitori, în vederea plasării acestuia în conformitate cu o politică de investiții definită în interesul respectivilor investitori și care îndeplinesc condițiile indicate la art. 1 alin. (3);

21. *FIA din Uniunea Europeană*:

a) orice FIA care este autorizat sau înregistrat într-un stat membru al Uniunii Europene conform legislației aplicabile în respectivul stat membru; sau

b) orice FIA care nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru, dar are sediul social și/sau sediul principal într-un stat membru;

22. *FIA dintr-un stat terț* – un FIA care nu este un FIA din Uniunea Europeană;

23. *FIA de tip „feeder”* – un FIA care:

a) investește cel puțin 85 % din activele sale în titluri de participare ale unui alt FIA (FIA de tip „master”);

b) investește cel puțin 85 % din activele sale în mai multe FIA de tip „master”, în cazul în care FIA respective de tip „master” au strategii de investiții identice; sau

c) are, în orice alt fel, o expunere de 85 % din active la unul sau mai multe astfel de FIA de tip „master”;

24. *FIA de tip „master”* – un FIA în care investește un alt FIA sau față de care un alt FIA are o expunere în conformitate cu pct.23;

25. *filială* – societatea controlată de o societate-mamă definită la pct. 35, inclusiv orice societate subordonată societății-mamă care conduce

grupul de societăți în cauză;

26. *fonduri proprii* – fonduri proprii, astfel cum sunt definite la art. 4 alin. (1) pct. 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, respectiv suma fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2;

27. *holding* – o societate care deține participații la una sau mai multe alte societăți și al cărei obiectiv comercial este de a aplica una sau mai multe strategii de afaceri prin intermediul filialelor sale, al societăților sale asociate sau al participațiilor sale pentru a contribui la valoarea lor pe termen lung, și care:

a) fie este o societate care acționează în nume propriu și ale cărei acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE; fie

b) nu este înființată cu scopul principal de a genera beneficii pentru investitorii săi prin vânzarea filialelor sale sau a societăților sale asociate, în conformitate cu raportul anual sau alte documente oficiale ale societății;

28. *instrument financiar* – un instrument definit conform art. 2 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 297/2004;

29. *investitor profesional* – un investitor care este considerat a fi un client profesional sau poate fi, la cerere, considerat a fi un client profesional, în sensul definiției prevăzute de reglementările privind serviciile de investiții financiare, emise în aplicarea Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CEE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului;

30. *investitor de retail* – un investitor care nu este investitor profesional;

31. *O.P.C.V.M.* – un organism de plasament colectiv în valori mobiliare definit conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012*;

32. *participație calificată* – o participație, directă sau indirectă, într-un AFIA care reprezintă cel puțin 10% din capitalul social ori din drepturile de vot, astfel cum este prevăzut la art. 228 din Legea nr. 297/2004, având în vedere condițiile de cumulare stabilite prin reglementările emise în aplicarea acestei legi, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării AFIA în care este deținută participația respectivă;

33. *reprezentant legal* – o persoană fizică domiciliată într-un stat din Uniunea Europeană sau o persoană juridică având sediul social în Uniunea Europeană și care, fiind numită în mod expres de către un AFIA stabilit într-un stat terț, acționează în numele AFIA în cauză pe lângă autoritățile, clienții, organismele și partenerii de afaceri din România ai AFIA în ceea ce privește obligațiile ce le revin AFIA dintr-un stat terț în temeiul prezentei legi;

34. *reprezentanții angajaților* – reprezentanții salariaților prevăzuți în Legea nr. 467/2006 privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 467/2006*;

35. *societate-mamă* – societatea care se află în una dintre următoarele situații:

a) deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților la o altă societate (filială); sau

b) are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale unei alte societăți (filială) și este simultan acționar sau asociat la societatea în cauză; sau

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei societăți (filială) al cărei acționar sau asociat este, în temeiul unui contract încheiat cu societatea în cauză sau al unei clauze din actul constitutiv sau statutul societății în cauză, dacă legislația sub incidența căreia intră filiala permite ca ea să fie supusă unor astfel de contracte sau clauze;

d) este acționar sau asociat al unei societăți, și:

(i) fie majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale societății în cauză (filială) care au îndeplinit aceste funcții în cursul exercițiului financiar în cauză, în cursul exercițiului financiar precedent și până la momentul întocmirii conturilor consolidate, au fost numiți doar prin exercitarea drepturilor sale de vot;

(ii) fie controlează singură, în temeiul unui acord încheiat cu alți acționari sau asociați ai societății în cauză (filială), majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților societății în cauză.

Punctul (i) anterior nu se aplică dacă o altă societate deține drepturile menționate la lit.a), b) sau c) în ceea ce privește filiala.

În aplicarea lit. a), b) și d), drepturile de vot, de numire sau de revocare ale oricărei alte filiale, precum și cele ale oricărei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății-mamă sau a unei alte filiale, trebuie adăugate la cele ale societății-mamă.

În aplicarea lit. a), b) și d), din drepturile menționate la paragraful anterior se scad următoarele drepturi:

1. conferite de acțiunile deținute în contul unei persoane care nu este nici societatea-mamă, nicio filială a acesteia, sau

2. conferite de acțiuni deținute ca garanție, cu condiția ca aceste drepturi să fie exercitate în conformitate cu instrucțiunile primite sau ca deținerea acestor acțiuni să constituie, pentru societatea care le deține, o operațiune curentă în cadrul activităților sale în materie de împrumuturi, cu condiția ca drepturile de vot să fie exercitate în interesul persoanei care oferă garanția.

În aplicarea lit. a) și d), din totalul drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților filialei se scad drepturile de vot conferite de acțiunile deținute de însăși societate, de o filială a societății în cauză sau de o persoană acționând în nume propriu, dar pe seama acestor societăți;

36. *societate necotată* – o societate care are sediul social în Uniunea Europeană și ale cărei acțiuni nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată definită conform art. 125 din Legea nr. 297/2004;

37. *stabilit* – înseamnă:

- a) pentru AFIA, „care are sediul social”;
- b) pentru FIA, „autorizat sau înregistrat” sau dacă FIA nu este autorizat sau înregistrat, „care are sediul social”;
- c) pentru depozitari, „care are sediul social sau o sucursală”;
- d) pentru reprezentanții legali persoane juridice, „care are sediul social sau o sucursală”;
- e) pentru reprezentanții legali persoane fizice, „domiciliat”.

38. *stat membru* – un stat membru al Uniunii Europene. Sunt asimilate statelor membre ale Uniunii Europene și statele semnatare ale Acordului privind spațiul economic european (EEA), altele decât statele membre, în limitele definite în respectivul acord și actele subsecvente;

39. *stat membru de origine al FIA*:

a) statul membru în care FIA este autorizat sau înregistrat conform legislației aplicabile în respectivul stat membru sau, în cazul unor autorizări sau înregistrări multiple, statul membru în care FIA a fost autorizat sau înregistrat pentru prima dată; sau

b) dacă FIA nu este nici autorizat, nici înregistrat într-un stat membru, statul membru în care FIA are sediul social și/sau sediul principal.

40. *stat membru de origine al AFIA* – statul membru în care un AFIA are sediul social; pentru AFIA stabiliți într-un stat terț, toate referirile la „statul membru de origine al AFIA” înseamnă „stat membru de referință”, astfel cum este prevăzut la cap. VII;

41. *stat membru gazdă al unui AFIA* – oricare dintre următoarele:

a) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din Uniunea Europeană administrează un FIA din Uniunea Europeană;

b) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din Uniunea Europeană distribuie titluri de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană;

c) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din Uniunea Europeană distribuie titluri de participare ale unui FIA dintr-un stat terț;

d) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA stabilit într-un stat terț administrează FIA din Uniunea Europeană;

e) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA stabilit într-un stat terț distribuie titluri de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană; sau

f) un stat membru, altul decât statul membru de referință, în care un AFIA stabilit într-un stat terț distribuie titluri de participare ale unui FIA dintr-un stat terț;

g) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din Uniunea Europeană furnizează serviciile menționate la art. 5 alin. (5);

42. *stat membru de referință* – statul membru definit în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (4);

43. *stat terț* – orice stat care nu este membru al Uniunii Europene sau care nu este semnatar al Acordului privind spațiul economic european (EEA);

44. *sucursală* – structură organizată de tip sediu, fără personalitate juridică distinctă a unui AFIA sau a unui FIA autoadministrat care prestează o parte sau toate serviciile pentru care AFIA sau FIA autoadministrat a fost autorizat. Toate sediile din România ale unui AFIA sau ale unui FIA autoadministrat cu sediul social situat într-un alt stat membru sau într-un stat terț sunt considerate ca fiind o singură sucursală;

45. *titluri de participare ale FIA* – acțiuni sau unități de fond emise de FIA în funcție de forma juridică de constituire a acestuia din urmă – fie potrivit unui act constitutiv, fie potrivit unui contract de societate.

Art. 4. – (1) Fiecare FIA administrat în conformitate cu prezenta lege este administrat de către un singur AFIA, care este ținut la respectarea dispozițiilor prezentei legi. AFIA este:

a) fie un AFIA extern definit conform art. 3 pct. 3; sau

b) în cazul în care FIA este constituit ca societate pe acțiuni, iar organul de conducere al FIA decide să nu numească un AFIA extern, FIA însuși, care, în acest caz, este autorizat drept AFIA, situație în care se consideră că FIA este administrată intern sau se autoadministrează.

(2) În cazul în care un AFIA nu este în măsură să asigure respectarea prezentei legi, de către FIA sau de către o altă entitate care acționează în numele FIA, AFIA în cauză informează de îndată A.S.F. și, dacă este cazul, autoritățile competente din statul membru de origine al FIA. În acest caz, A.S.F. impune AFIA să ia măsurile necesare pentru remedierea situației, conform reglementărilor A.S.F.

(3) În cazul în care neconformitatea persistă, A.S.F. poate decide încetarea administrării de către AFIA a FIA în cauză, cu luarea în considerare a prevederilor alin. (2). În acest caz, titlurile de participare ale respectivului FIA nu mai sunt distribuite în Uniunea Europeană. În cazul în care este vorba despre un AFIA stabilit într-un stat terț care administrează un FIA dintr-un stat terț, titlurile de participare ale respectivului FIA nu mai sunt distribuite în România sau în alt stat membru. A.S.F., în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine al AFIA, informează de îndată autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA cu privire la măsura dispusă.

CAPITOLUL II

Autorizarea AFIA

Art. 5. – (1) Persoanele juridice indicate la art.1 alin.(2) pot desfășura activitatea de administrare a FIA numai dacă sunt autorizate în temeiul prezentei legi. AFIA autorizați în conformitate cu prezenta lege trebuie să îndeplinească în orice moment condițiile de autorizare.

(2) Principalele activități pe care un AFIA le poate desfășura atunci când administrează un FIA sunt următoarele:

- a) administrarea portofoliului;
- b) administrarea riscurilor.

(3) AFIA poate desfășura, în cadrul administrării colective a unui FIA și alte activități, precum:

- a) administrarea entității:
 - (i) servicii juridice și de contabilitate a fondului;
 - (ii) cereri de informare din partea clienților;
 - (iii) evaluarea și stabilirea prețului, inclusiv returnări de taxe;
 - (iv) controlul respectării legislației aplicabile;
 - (v) ținerea registrului deținătorilor de titluri de participare;
 - (vi) distribuția veniturilor;
 - (vii) emisiuni și răscumpărări de titluri de participare;
 - (viii) decontarea de contracte, inclusiv emiterea de certificate;
 - (ix) ținerea evidențelor;
- b) distribuire;

c) activități legate de activele FIA, și anume servicii necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de administrare ale AFIA, administrarea infrastructurilor, administrarea bunurilor imobiliare, consultanță acordată entităților cu privire la structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe acesteia, consultanță și servicii privind fuziunile și achizițiile de entități, precum și alte servicii legate de administrarea FIA și a societăților și a altor active în care a investit.

(4) Un AFIA extern nu are dreptul să se implice în alte activități decât cele prevăzute la alin. (2) și (3). Sub condiția autorizării în calitate de societate de administrare a investițiilor, denumită în continuare *S.A.I.*, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, acesta poate desfășura și activitatea de administrare suplimentară a unuia sau mai multor O.P.C.V.M.

(5) Un AFIA extern poate să desfășoare suplimentar activităților menționate la alin. (3) și următoarele activități și servicii:

a) administrarea portofoliilor individuale de investiții, inclusiv a celor deținute de către fondurile de pensii, pe bază discreționară și în mod individual, conform mandatelor date de investitori, în cazul în care aceste portofolii includ unul sau mai multe instrumente financiare, definite la art. 2 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 297/2004;

b) servicii conexe care cuprind:

(i) consultanță de investiții;

(ii) activități de păstrare și administrare legate de titlurile de participare emise de organisme de plasament colectiv;

(iii) preluarea și transmiterea de ordine privind instrumente financiare.

Art. 6. – (1) FIA administrate intern nu se pot implica în alte activități decât propria administrare, în conformitate cu art. 5 alin. (2) și (3).

(2) AFIA nu pot fi autorizați în temeiul prezentei legi să desfășoare și/sau să presteze:

a) exclusiv serviciile prevăzute la art. 5 alin. (5);

b) serviciile conexe menționate la art. 5 alin. (5) lit. b) fără a fi, de asemenea, autorizați să presteze serviciile menționate la alin. (5) lit. a);

c) activitățile menționate la art. 5 alin. (3); sau

d) activitățile menționate la art. 5 alin. (2) lit. a) fără a desfășura, de asemenea, activitățile menționate la art. 5 alin. (2) lit. b) ori invers.

(3) Prestarea serviciilor menționate la art. 5 alin. (5), trebuie realizată conform art. 3 alin. (4), art. 7 alin. (6) și art. 10 lit. f) din Legea nr. 297/2004, precum și conform reglementărilor privind regulile de conduită aplicabile în cazul furnizării serviciilor și a activităților de investiții.

(4) AFIA stabiliți în România trebuie să furnizeze A.S.F. informațiile care îi sunt necesare acesteia pentru a monitoriza în orice moment respectarea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

(5) Intermediarii definiți la art. 2 alin. (1) pct. 14 din Legea nr. 297/2004, nu sunt obligați să obțină o autorizație în temeiul prezentei legi pentru a furniza servicii de investiții, cum ar fi administrarea portofoliului individual al unui FIA. Cu toate acestea, intermediarii respectivi pot oferi sau plasa titluri de participare ale FIA unor investitori din Uniunea Europeană în mod direct sau indirect, numai în măsura în care respectivele titluri de participare pot fi distribuite în conformitate cu prezenta lege.

Art. 7. – (1) În vederea desfășurării activității de administrare a FIA, AFIA stabiliți în România trebuie să solicite A.S.F. autorizarea în această calitate.

(2) Pentru documentarea solicitării prevăzute la alin.(1), AFIA trebuie să transmită la A.S.F. următoarele:

a) informații despre persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA;

b) informații cu privire la identitatea acționarilor sau asociaților direcți sau indirecti ai AFIA, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, precum și valoarea respectivelor participații;

c) un program de activitate care prezintă structura organizatorică a AFIA, inclusiv informații despre modul în care AFIA intenționează să își respecte obligațiile ce îi revin în temeiul cap. II, III și IV și, după caz, cap. V, VI, VII și VIII;

d) informații privind politicile și practicile de remunerare în conformitate cu art.13;

e) informații cu privire la dispozițiile luate în vederea delegării și subdelegării către entități terțe a activităților menționate la art.19;

f) informații privind strategiile de investiții, inclusiv tipurile de fonduri de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, politica AFIA cu privire la utilizarea efectului de levier, profilurile de risc și alte caracteristici ale FIA pe care le administrează sau intenționează să le administreze, inclusiv informații privind statele membre sau țările terțe în care FIA sunt stabiliți sau se așteaptă să fie stabiliți;

g) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master”, dacă FIA în cauză este un fond de tip „feeder”;

h) regulile sau actul constitutiv ale fiecărui FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze;

i) informații privind dispozițiile luate pentru numirea depozitarului, în conformitate cu art. 20, pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl

administreze;

j) orice informații suplimentare menționate la art. 22 alin. (1) pentru fiecare FIA pe care AFIA intenționează să îl administreze.

(3) În cazul în care o S.A.I. autorizată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, solicită autorizarea în calitate de AFIA în temeiul prezentei legi, S.A.I. respectivă nu mai trebuie să furnizeze informații sau documente pe care aceasta le-a furnizat deja pentru autorizarea în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, dacă informațiile și documentele în cauză sunt în continuare actuale.

(4) A.S.F. informează trimestrial ESMA cu privire la autorizațiile acordate sau retrase în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Art. 8. – (1) A.S.F. acordă autorizația unui AFIA stabilit în România doar dacă:

a) A.S.F. stabilește că AFIA îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege; AFIA deține un capital inițial și fonduri proprii suficiente în conformitate cu art. 9;

b) persoanele care conduc în mod efectiv activitatea AFIA au o bună reputație și o experiență suficientă conform reglementărilor A.S.F., inclusiv în legătură cu strategiile de investiții urmărite de FIA administrate de AFIA; identitatea respectivelor persoane și a oricărei persoane care le succede în funcție este comunicată de îndată A.S.F., iar conducerea activității AFIA este asigurată de cel puțin două persoane care întrunesc astfel de condiții;

c) acționarii sau asociații AFIA care dețin participații calificate corespund cerințelor privind necesitatea de a asigura administrarea solidă și prudentă a AFIA; și

d) sediul central și sediul social ale AFIA sunt situate în România.

(2) Autorizația acordată de către A.S.F. este valabilă în toate statele membre, respectivii AFIA fiind înscrși în Registrul A.S.F.

(3) A.S.F. procedează la consultarea autorităților competente din celelalte state membre, anterior autorizării următorilor AFIA:

a) filiala unei AFIA, a unei societăți de administrare a O.P.C.V.M., a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru;

b) filiala unei societăți-mamă a unui AFIA, a unei societăți de administrare a O.P.C.V.M., a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei societăți de asigurare, autorizate într-un alt stat membru; și

c) o societate controlată de aceleași persoane fizice sau juridice ca și cele care controlează: un alt AFIA, o societate de administrare a O.P.C.V.M., o firmă de investiții, o instituție de credit sau o societate de asigurare autorizată într-un alt stat membru.

(4) A.S.F. refuză autorizarea unui AFIA, când buna desfășurare a activității sale de supraveghere este împiedicată de:

- a) legături strânse între AFIA și alte persoane fizice sau juridice;
- b) actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile persoanelor fizice sau juridice cu care AFIA are legături strânse;
- c) dificultățile legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.

(5) A.S.F. poate dispune restrângerea domeniului de aplicare al autorizației acordate unui AFIA, în special în privința strategiilor de investiții ale FIA pe care AFIA este autorizat să le administreze.

(6) A.S.F. informează solicitantul în scris, în termen de 3 luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația. Acest termen se poate prelungi cu maximum 3 luni, în cazul în care A.S.F. consideră necesar, având în vedere circumstanțele specifice cazului și după ce au notificat AFIA cu privire la aceasta.

Se consideră că o cerere este completă dacă AFIA a prezentat cel puțin informațiile menționate la art. 7 alin. (2) lit. a)-d), f) și g). AFIA pot începe administrarea FIA în România prin utilizarea strategiilor de investiții descrise în cererea de autorizare în conformitate cu art. 7 alin. (2) lit. f) din momentul acordării autorizației, dar nu mai devreme de 30 de zile de la transmiterea eventualelor informații lipsă în conformitate cu art. 7 alin. (2) lit. e) și h) - j).

Art. 9. – (1) AFIA care este un FIA administrat intern trebuie să dispună de un capital inițial de cel puțin echivalentul în lei a 300.000 euro, calculat la cursul de referință comunicat de Banca Națională a României.

(2) Atunci când un AFIA este numit ca administrator extern al FIA, AFIA în cauză are un capital inițial de cel puțin echivalentul în lei a 125.000 euro, calculat la cursul de referință comunicat de Banca Națională a României.

(3) Atunci când valoarea portofoliilor FIA administrate de AFIA depășește echivalentul în lei a 250.000.000 euro, AFIA trebuie să-și suplimenteze fondurile proprii cu o cotă de 0,02 % din suma cu care valoarea portofoliilor administrate de aceasta depășește echivalentul în lei al sumei de 250.000.000 euro. Totalul dintre valoarea capitalului inițial și valoarea sumei suplimentare a fondurilor proprii reprezintă echivalentul în lei a cel mult 10.000.000 euro.

(4) În sensul alin. (3), FIA administrate de AFIA, inclusiv FIA pentru care AFIA a delegat activități în conformitate cu art. 19, cu excepția portofoliilor FIA pe care AFIA le administrează prin delegare, sunt considerate a fi portofoliile AFIA.

(5) Pe lângă maximul valorii prevăzute la alin. (3), valoarea fondurilor proprii ale AFIA nu este niciodată inferioară valorii prevăzute la art. 97 din Regulamentul (UE) nr.575/2013.

(6) Un AFIA poate să nu asigure până la 50 % din fondurile proprii suplimentare menționate la alin. (3) în cazul în care acesta beneficiază de o garanție egală cu suma specificată emisă de o instituție de credit sau de o societate de asigurare care are sediul social într-un stat membru sau într-un stat terț, cu condiția să facă obiectul unor norme prudențiale pe care A.S.F. le consideră echivalente cu cele prevăzute în legislația Uniunii.

(7) Pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă profesională aferente activităților pe care AFIA le pot desfășura în temeiul prezentei legi, atât FIA administrate intern, cât și AFIA externi:

a) fie dețin fonduri proprii suplimentare corespunzătoare pentru a acoperi eventualele riscuri de răspundere civilă care decurg din neglijența profesională; fie

b) dețin o asigurare de răspundere civilă profesională pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională care este corespunzătoare riscurilor acoperite.

(8) Fondurile proprii, inclusiv fondurile proprii suplimentare menționate la alin. (7) lit. a), sunt investite în active lichide sau în active ușor convertibile în numerar pe termen scurt și nu includ poziții speculative.

(9) Alin. (7) și (8) și măsurile de aplicare a acestora adoptate de Comisia Europeană sunt singurele care se aplică AFIA care sunt și SAI care administrează O.P.C.V.M.

Art. 10. – (1) AFIA supun autorizării A.S.F., înainte de punerea în aplicare, orice modificare a condițiilor semnificative care au stat la baza autorizării, prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a), b), e), f), h) și i). În cazul modificării condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. c), d), g) și j), AFIA notifică A.S.F. în acest sens cu 7 zile anterior intrării în vigoare a respectivelor modificări.

(2) În cazul în care A.S.F. decide să impună restricții sau să respingă respectivele modificări, aceasta informează AFIA în termen de 30 de zile de la primirea solicitării de autorizare. Acest termen poate fi prelungit cu încă maximum 30 de zile, în cazul în care A.S.F. consideră necesar datorită circumstanțelor specifice cazului și după ce a notificat AFIA cu privire la aceasta. Modificările intră în vigoare în cazul în care A.S.F. emite o decizie de autorizare sau nu formulează observații în decursul perioadei de evaluare.

Art. 11. – A.S.F. poate retrage autorizația eliberată unui AFIA în cazul în care acesta:

a) nu își începe activitatea în termen de 12 luni de la data obținerii autorizației, renunță în mod expres la autorizație sau a renunțat să exercite activitatea reglementată prin prezenta lege în ultimele 6 luni;

b) a obținut autorizația prin declarații false sau alte modalități ilegale;

c) nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza autorizării;

d) nu mai respectă prevederile Directivei 2013/36/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, în cazul în care autorizația acoperă și serviciul de administrare de portofolii în mod discreționar, menționat la art. 5 alin. (5) lit. a);

e) a încălcat în mod grav sau sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei legi; sau

f) se încadrează în oricare dintre cazurile în care, conform legislației naționale, se impune retragerea autorizației pentru aspecte care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei legi.

CAPITOLUL III

Condiții de funcționare a AFIA

Art. 12. – (1) AFIA stabiliți în România trebuie să respecte în orice moment, pe parcursul desfășurării activității lor, următoarele reguli prudentiale:

a) să acționeze cu onestitate, competență, prudență, diligență și echitate în desfășurarea activităților lor;

b) să acționeze în interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și al integrității pieței;

c) să păstreze și să utilizeze eficient resursele și procedurile necesare pentru buna desfășurare a activităților lor;

d) să ia toate măsurile rezonabile prevăzute la art. 16-29 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013, pentru a evita conflictele de interese și, în cazul în care acestea nu pot fi evitate, pentru a identifica, a gestiona, a monitoriza și, după caz, a face publice conflictele de interese cu scopul de a le împiedica să afecteze negativ interesele FIA și ale investitorilor acestora, precum și pentru a garanta că FIA pe care le administrează sunt tratate în mod echitabil;

e) să se conformeze tuturor reglementărilor aplicabile desfășurării activităților lor, astfel încât să promoveze interesul FIA sau al investitorilor FIA pe care le administrează și integritatea pieței;

f) să trateze toți investitorii FIA în mod echitabil.

Investitorii într-un FIA beneficiază de un tratament preferențial doar dacă acest tratament preferențial este menționat în regulile sau în actul

constitativ al FIA în cauză.

(2) AFIA autorizați să presteze și serviciul de administrare de portofolii în mod discreționar menționat la art. 5 alin. (5) lit. a):

a) nu sunt autorizați să investească întregul portofoliu al clientului sau o parte a acestuia în titluri de participare ale FIA pe care le administrează, cu excepția cazului în care primesc aprobarea prealabilă a clientului;

b) își pot începe activitatea cu condiția dobândirii calității de membru al Fondului de compensare a investitorilor înființat în conformitate cu prevederile titlului II, cap. IX din Legea nr. 297/2004.

Art. 13. – (1) AFIA trebuie să întocmească și să aplice politici și practici de remunerare pentru categoriile de personal, ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului său de risc sau asupra profilurilor de risc ale FIA pe care le administrează, inclusiv pentru persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și pentru orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și cu persoanele care își asumă riscurile, care să fie compatibile cu o administrare solidă și eficace a riscurilor și să promoveze acest tip de administrare și care să nu încurajeze asumarea de riscuri incompatibilă cu profilurile de risc, cu regulile sau cu actul constitativ al FIA pe care le administrează.

(2) AFIA stabilesc politicile și practicile de remunerare în conformitate cu dispozițiile din anexa nr. 1.

Art. 14. – (1) AFIA trebuie să ia toate măsurile rezonabile prevăzute la art. 30-37 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013, în vederea identificării conflictelor de interese care apar în cursul administrării FIA între:

a) AFIA, inclusiv directorii și angajații acestuia sau orice altă persoană legată direct sau indirect de AFIA prin control, și FIA administrat de AFIA sau investitorii acestui FIA;

b) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt FIA sau investitorii acestui FIA;

c) FIA sau investitorii acestui FIA și un alt client al AFIA;

d) FIA sau investitorii acestui FIA și un O.P.C.V.M. administrat de AFIA sau investitorii acestui O.P.C.V.M.; sau

e) doi clienți ai AFIA.

(2) FIA mențin și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile prevăzute la art. 30-37 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013 destinate să

identifice, să prevină, să gestioneze și să monitorizeze conflictele de interese pentru a le împiedica să influențeze interesele FIA și ale investitorilor lor.

(3) AFIA separă, în cadrul mediului lor de lucru, sarcinile și responsabilitățile care pot fi considerate incompatibile sau care pot eventual genera conflicte de interese. AFIA evoluează dacă condițiile lor de funcționare pot implica orice alte conflicte de interese și îi informează în acest sens pe investitorii FIA.

(4) În cazul în care dispozițiile organizatorice luate de AFIA pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a monitoriza conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta că riscul de a afecta interesele investitorilor este evitat conform prevederilor art. 30-37 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013, AFIA îi informează în mod clar pe aceștia, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală sau sursa acestor conflicte de interese și elaborează politici și proceduri adecvate.

(5) Atunci când AFIA, acționând pentru un FIA, utilizează serviciile unui broker principal, condițiile se prevăd în scris într-un contract. În contract se stipulează în special posibilitatea transferului și a reutilizării activelor FIA, care respectă regulile sau actul constitutiv al FIA. Contractul prevede informarea depozitarului cu privire la contractul în cauză.

AFIA acționează cu competența, prudența și diligența necesare în selectarea și numirea brokerilor principali cu care se încheie un contract.

Art. 15. – (1) AFIA separă din punct de vedere funcțional și ierarhic funcțiile de administrare a riscurilor de unitățile operaționale, inclusiv de funcțiile de administrare a portofoliului. Separarea funcțională și ierarhică a funcțiilor de administrare a riscurilor este verificată de A.S.F. conform principiului proporționalității, înțelegându-se că AFIA poate demonstra, în orice caz, că măsurile specifice de protecție împotriva conflictelor de interese permit desfășurarea independentă a activităților de administrare a riscurilor și că procesul de administrare a riscurilor satisface cerințele impuse de prezenta lege și asigură o eficacitate continuă.

(2) AFIA implementează sisteme adecvate de administrare a riscurilor pentru a identifica, evalua, administra și monitoriza în mod corespunzător toate riscurile relevante pentru strategia de investiții a fiecărui FIA și la care este sau poate fi expus fiecare FIA, în conformitate cu prevederile art. 30-37 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013. În acest sens, AFIA nu trebuie să se bazeze în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit emise de agențiile de rating de credit definite la art. 3 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credite, pentru a evalua bonitatea activelor FIA.

AFIA evaluează sistemele de administrare a riscurilor cu o frecvență adecvată, cel puțin o dată pe an, și le adaptează atunci când este necesar, în conformitate cu prevederile Regulamentului Uniunii Europene nr. 231/2013.

(3) Fiecare AFIA trebuie cel puțin:

a) să implementeze o procedură documentată și actualizată periodic de verificare prealabilă când investesc în numele FIA, conform strategiei de investiții, obiectivelor și profilului de risc ale FIA;

b) să se asigure că riscurile asociate fiecărei poziții de investiții a FIA și efectul general al acestora asupra portofoliului FIA pot fi permanent identificate, evaluate, administrate și monitorizate în mod corespunzător, inclusiv prin utilizarea unor proceduri adecvate de simulări de criză;

c) să se asigure că profilul de risc al FIA corespunde dimensiunii, structurii portofoliului și strategiilor și obiectivelor de investiții ale FIA stabilite în regulile sau actul constitutiv al acestuia, în prospect și în documentele de ofertă.

(4) A.S.F. monitorizează caracterul adecvat al proceselor AFIA de evaluare a ratingurilor de credit, evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alin. (2). În cadrul politicilor de investiții ale AFIA cu privire la FIA și, atunci când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii dependenței exclusive pe astfel de ratinguri de credit.

(5) AFIA stabilesc nivelul maxim al efectului de levier pe care îl pot utiliza pentru fiecare FIA pe care îl administrează, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier, ținând cont, printre altele, de:

a) tipul de FIA;

b) strategia de investiții a FIA;

c) sursele care generează un efect de levier pentru FIA;

d) orice altă interconexiune sau relație relevantă cu alte instituții prestatoare de servicii financiare care ar putea genera riscuri sistemice;

e) necesitatea de a limita expunerea față de o singură contrapartidă;

f) măsura în care efectul de levier este garantat;

g) raportul dintre active și pasive;

h) volumul, natura și importanța activităților AFIA pe piețele în cauză.

Art. 16. – (1) Pentru fiecare FIA administrat și care nu este un FIA de tip închis care nu utilizează efectul de levier, AFIA utilizează un sistem adecvat de administrare a lichidităților și adoptă proceduri care le permit să monitorizeze riscul de lichiditate al FIA și să garanteze că profilul de lichiditate a investițiilor FIA respectă obligațiile sale de bază.

AFIA realizează în mod periodic simulări de criză, în condiții normale și în condiții excepționale de lichiditate, care le permit să evalueze riscul de lichiditate al FIA și să monitorizeze în consecință riscul de lichiditate al FIA.

(2) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, strategia de investiții, profilul de lichiditate și politica de răscumpărare sunt coerente.

Art. 17. – (1) AFIA trebuie să utilizeze în orice moment resurse umane și tehnice adecvate și corespunzătoare necesare pentru buna administrare a FIA.

(2) În funcție de natura FIA administrat de AFIA, AFIA întocmește și aplică proceduri administrative și contabile solide și dispozitive de control și de protecție în domeniul prelucrării electronice a datelor, precum și mecanisme adecvate de control intern, incluzând, în special, norme privind tranzacțiile personale ale angajaților săi sau deținerea ori administrarea investițiilor cu scopul de a investi pe cont propriu și garantând, cel puțin, că fiecare tranzacție în care sunt implicate FIA poate fi reconstituită în ceea ce privește originea sa, părțile acesteia, natura sa, momentul, precum și locul în care a fost efectuată și că activele FIA administrate de AFIA sunt investite în conformitate cu regulile sau actul constitutiv al FIA și dispozițiile legale în vigoare.

Art. 18. – (1) AFIA se asigură că, pentru fiecare FIA administrat, sunt stabilite proceduri adecvate și consecvente astfel încât să se poată realiza o evaluare corespunzătoare și independentă a activelor FIA în conformitate cu prezenta lege, cu legislația specifică aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv al FIA.

(2) Normele aplicabile evaluării activelor și calculării valorii unitare a activului net a FIA sunt stabilite în legislația țării unde este stabilit FIA și/sau în regulile ori actul constitutiv al acestuia.

(3) AFIA se asigură, de asemenea, că valoarea unitară a activului net a FIA este calculată și comunicată investitorilor în conformitate cu prezenta lege, cu legislația aplicabilă în domeniul pieței de capital și cu regulile sau actul constitutiv al FIA.

(4) Procedurile de evaluare utilizate asigură evaluarea activelor, precum și calcularea valorii unitare a activului net cel puțin o dată pe an.

(5) În cazul în care FIA este de tip deschis, în sensul că emite titluri de participare care fac obiectul unei emisiuni și răscumpărări la intervale de timp regulate, conform reglementărilor emise de A.S.F., aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, cu o frecvență adecvată activelor deținute de FIA și frecvenței sale de emisiune și de răscumpărare, în conformitate cu

prevederile art. 67-74 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013.

(6) Dacă FIA este de tip închis, în sensul că emite titluri de participare care nu fac obiectul unei emisiuni și răscumpărări la intervale de timp regulate, conform reglementărilor emise de A.S.F., aceste evaluări și calcule se efectuează, de asemenea, în cazul majorării sau diminuării capitalului de către FIA în cauză.

(7) Investitorii FIA indicate la alin. (5) și (6) sunt informați cu privire la evaluări și calcule astfel cum este stabilit în dispozițiile relevante din regulile sau actul constitutiv al FIA.

(8) AFIA se asigură că funcția de evaluare este exercitată fie de:

a) un evaluator extern, care este o persoană juridică sau fizică independentă de FIA, de AFIA și de orice altă persoană care are legături strânse cu FIA sau AFIA; fie

b) AFIA însuși, cu condiția ca sarcina de evaluare să fie independentă din punct de vedere funcțional de administrarea portofoliului și de politica de remunerare și ca alte măsuri să garanteze limitarea conflictelor de interese și prevenirea influenței nejustificate asupra angajaților.

Depozitarul numit pentru un FIA nu poate fi numit ca evaluator extern al respectivului FIA, decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de evaluator extern, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

(9) În cazul în care funcția de evaluare este exercitată de un evaluator extern, AFIA trebuie să demonstreze că:

a) evaluatorul extern este fie:

(i) persoană juridică, membru corporativ al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare ANEVAR, al cărei obiect de activitate se referă la prestarea de servicii în domeniul financiar-contabil și/sau de consultanță pentru afaceri și management și să desemneze în calitate de reprezentant al său pentru a realiza evaluările în conformitate cu reglementările pieței de capital, un membru acreditat ANEVAR (specializare Evaluare întreprinderi) sau un membru al unor organizații profesionale de evaluare afiliate Grupului European al Asociațiilor de Evaluatori (TEGoVA) ori al altor organizații internaționale recunoscute de ANEVAR;

(ii) persoană fizică membru acreditat ANEVAR (specializare Evaluare întreprinderi) sau membru al unor organizații profesionale de evaluare afiliate Grupului European al Asociațiilor de Evaluatori (TEGoVA) ori al altor organizații internaționale recunoscute de ANEVAR;

b) evaluatorul extern poate oferi suficiente garanții profesionale pentru a-și putea îndeplini în mod eficace funcția corespunzătoare de evaluare în conformitate cu alin. (1)-(3); și

c) numirea evaluatorului extern respectă dispozițiile art. 19 alin. (1)-(3), precum și actele delegate de Comisia Europeană în acest domeniu.

(10) Evaluatorul extern numit nu delegă funcția de evaluare unei părți terțe.

(11) AFIA notifică numirea evaluatorului extern A.S.F., care poate solicita numirea unui alt evaluator extern în locul acestuia, în cazul în care condițiile prevăzute la alin. (9) nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite.

(12) Evaluarea se realizează cu imparțialitate, competență, prudență și diligență profesională.

(13) În cazul în care funcția de evaluare nu este exercitată de un evaluator extern, A.S.F. poate cere AFIA să dispună verificarea procedurilor sale de evaluare și/sau a evaluărilor sale de către un evaluator extern sau, după caz, de către un auditor.

(14) AFIA sunt responsabili de corecta evaluare a activelor FIA, precum și de calcularea valorii activului net și de publicarea acestei valori a activului net. Numirea de către AFIA a unui evaluator extern nu afectează răspunderea AFIA față de FIA și de investitorii acestuia.

(15) Cu luarea în considerare a prevederilor alin. (14), evaluatorul extern răspunde față de AFIA pentru pierderile suferite de AFIA ca urmare a neglijenței sau a neîndeplinirii intenționate a sarcinilor sale.

Art. 19. – (1) AFIA poate delega către terți, sub condiția avizării prealabile a A.S.F. și pe bază de contract scris, exercitarea activităților menționate la art. 5 alin. (2), în conformitate cu reglementările A.S.F. emise în aplicarea prezentei legi. În ceea ce privește activitățile menționate la art. 5 alin. (3), delegarea acestora se realizează sub condiția notificării A.S.F., pe bază de contract scris și în conformitate cu reglementările A.S.F. emise în aplicarea prezentei legi.

(2) Delegarea activităților menționate la alin. (1) se realizează cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) AFIA trebuie să poată justifica întreaga sa structură de delegare cu motive obiective;

b) delegatul trebuie să dispună de resurse suficiente pentru a îndeplini sarcinile respective, iar persoanele care desfășoară în mod efectiv activitatea delegatului trebuie să aibă o reputație suficient de bună și o experiență suficientă conform reglementărilor A.S.F.;

c) în cazul în care delegarea vizează administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor, trebuie acordată numai unor entități care sunt autorizate sau înregistrate într-un stat membru, având ca obiect de activitate administrarea activelor și care sunt supuse supravegherii autorităților competente din statele membre respective sau, în cazul în care această condiție nu poate fi îndeplinită, trebuie acordată numai cu condiția autorizării prealabile din partea A.S.F.;

d) în cazul în care delegarea se referă la administrarea de portofoliu sau la administrarea de riscuri și este acordată unei entități dintr-un stat terț, trebuie să fie asigurată, în plus față de cerințele prevăzute la lit. c), cooperarea dintre A.S.F. și autoritatea de supraveghere a entității în cauză;

e) delegarea nu trebuie să împiedice buna desfășurare a supravegherii AFIA și, în special, nu trebuie să împiedice nici AFIA să acționeze, nici FIA să fie administrat în interesul investitorilor săi;

f) AFIA trebuie să poată demonstra că delegatul este calificat și capabil să exercite funcțiile în cauză, că a fost selecționat cu diligență și că AFIA poate să monitorizeze în mod eficace și în orice moment activitatea delegată, să dea în orice moment instrucțiuni suplimentare delegatului și să retragă delegarea cu efect imediat atunci când acest lucru este în interesul investitorilor. AFIA evaluează în permanență serviciile furnizate de fiecare delegat.

(3) Administrarea portofoliului sau administrarea riscurilor nu poate fi delegată:

a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, cu excepția cazului în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

(4) Faptul că AFIA a delegat funcții unei entități terțe sau orice altă subdelegare nu afectează răspunderea AFIA față de FIA și investitorii săi. AFIA nu își delegă funcțiile într-o asemenea măsură încât să nu mai poată fi considerat administratorul FIA și să devină o entitate de tip „cutie poștală”, în înțelesul dat acestui termen conform art. 82 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013.

(5) Entitatea terță căreia i-au fost delegate activități de către AFIA poate subdelega oricare dintre funcțiile delegate ei cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

a) AFIA și-a dat acordul prealabil pentru subdelegare;

b) AFIA a notificat A.S.F. înainte ca dispozițiile privind subdelegarea să intre în vigoare;

c) condițiile prevăzute la alin. (2), toate trimiterile la „delegat” înțelegându-se ca trimiteri la „subdelegat”.

(6) Nu se atribuie o subdelegare a administrării de portofoliu sau a administrării de riscuri:

a) depozitarului ori unui delegat al depozitarului; sau

b) oricărei alte entități ale cărei interese pot intra în conflict cu cele ale AFIA sau ale investitorilor FIA, decât în cazul în care entitatea în cauză a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de administrare a portofoliului sau de administrare a riscurilor de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA.

Delegatul relevant evaluează în permanență serviciile furnizate de fiecare subdelegat.

(7) Atunci când subdelegatul delegă oricare dintre funcțiile care i-au fost delegate, condițiile prevăzute la alin. (5) se aplică *mutatis mutandis*.

Art. 20. – (1) Pentru fiecare FIA administrat, AFIA se asigură că este desemnat un depozitar unic.

(2) Numirea depozitarului face obiectul unui contract scris. Printre altele, contractul reglementează fluxul informațiilor considerate necesare pentru a permite depozitarului să își îndeplinească funcțiile pentru FIA pentru care a fost desemnat în calitate de depozitar, în conformitate cu prezenta lege.

(3) Depozitarul este:

a) în cazul FIA stabiliți în România:

(i) o instituție de credit din România, autorizată de Banca Națională a României, potrivit legislației aplicabile instituțiilor de credit, sau o sucursală din România a unei instituții de credit, autorizată într-un alt stat membru, avizate de A.S.F. pentru activitatea de depozitare a activelor OPC și înregistrate în Registrul A.S.F. care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege și reglementările A.S.F. emise în aplicarea acesteia;

(ii) o societate de servicii de investiții financiare (S.S.I.F.) autorizată de A.S.F. sau sucursala unei firme de investiții autorizată într-un alt stat membru înregistrată în Registrul A.S.F, care are în obiectul de activitate serviciul conex de păstrare în siguranță și administrare a instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și servicii în legătură cu acestea, cum ar fi administrarea fondurilor sau garanțiilor, prevăzut la art. 5 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 297/2004 și respectă cerințele privind adecvarea capitalului, inclusiv cerințele de capital pentru riscurile operaționale, și deține, în orice caz, fonduri proprii cel puțin egale cu

valoarea capitalului inițial conform prevederilor Directivei 2013/36/UE și Regulamentului (UE) nr. 575/2013;

b) în cazul FIA stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene depozitarul poate fi:

(i) o instituție de credit cu sediul social în Uniunea Europeană și autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE;

(ii) o firmă de investiții cu sediul social în Uniunea Europeană, care respectă cerințele privind adecvarea capitalului, inclusiv cerințele de capital pentru riscurile operaționale, și este autorizată în temeiul Directivei 2004/39/CE și care prestează, de asemenea, servicii conexe de păstrare și administrare a instrumentelor financiare în numele clienților în conformitate cu secțiunea B punctul 1 din anexa I la Directiva 2004/39/CE; astfel de firme de investiții dețin, în orice caz, fonduri proprii cel puțin egale cu valoarea capitalului inițial prevăzută în Directiva 2013/36/UE și Regulamentul (UE) nr. 575/2013; sau

(iii) o altă categorie de instituții supuse reglementării prudențiale și supravegherii continue și care, la 21 iulie 2011, se încadra în categoriile de instituții stabilite de statele membre ca fiind eligibile pentru funcția de depozitar, în conformitate cu art. 23 alin. (3) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (O.P.C.V.M.);

c) în cazul FIA dintr-un stat terț și cu respectarea prevederilor alin. (5) lit. b), depozitarul poate fi, de asemenea, o instituție de credit sau orice altă entitate similară entităților menționate la lit. a) și b), cu condiția îndeplinirii condițiilor de la alin. (6) lit. b).

(4) Pentru a evita conflictele de interese dintre depozitar, AFIA și/sau FIA și/sau investitorii săi:

a) un AFIA nu acționează ca depozitar;

b) un broker principal care acționează drept contrapartidă pentru un FIA nu acționează ca depozitar pentru FIA în cauză decât în cazul în care a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea funcțiilor sale de depozitar de sarcinile sale de broker principal, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA. Delegarea de către depozitar a sarcinilor sale de custodie unui astfel de broker principal în conformitate cu alin. (11) este permisă dacă sunt îndeplinite condițiile relevante;

c) AFIA trebuie să fie persoană juridică independentă de depozitar și nu poate avea legături strânse cu acesta.

(5) Depozitarul este stabilit în una dintre următoarele locații:

a) în cazul FIA din Uniunea Europeană, în statul membru de origine al FIA; în cazul FIA din România, depozitarul este stabilit în România;

b) în cazul FIA dintr-un stat terț, țara terță în care este stabilit FIA sau în statul membru de origine al AFIA care administrează FIA sau în statul membru de referință al AFIA care administrează FIA.

(6) Cu respectarea cerințelor prevăzute la alin. (3), desemnarea unui depozitar stabilit într-un stat terț este supusă următoarelor condiții:

a) autoritățile competente din statele membre în care se intenționează a fi distribuite titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț și A.S.F., în cazul în care statul membru de origine al AFIA este România, au semnat acorduri de cooperare și de schimb de informații cu autoritățile competente ale depozitarului;

b) depozitarul este supus unei reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unor măsuri de supraveghere eficace care au aceleași efecte ca legislația Uniunii și sunt aplicate efectiv;

c) țara terță în care este stabilit depozitarul nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI);

d) statele membre în care se intenționează a fi distribuite titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț și, dacă este diferit, statul membru de origine al AFIA au semnat cu țara terță în care este stabilit depozitarul un acord care respectă în totalitate standardele prevăzute la art. 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;

e) depozitarul răspunde prin contract față de FIA sau față de investitorii FIA în conformitate cu alin. (12) și (13) și acceptă în mod expres să respecte alin. (11).

În cazul în care, în calitate de autoritate competentă dintr-un stat membru în care se intenționează a fi distribuite titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț, A.S.F. nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor de la primul paragraf lit. a), c) sau e) de către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, aceasta poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Depozitarul se asigură în general că fluxurile de numerar ale FIA sunt monitorizate adecvat și se asigură în special că toate plățile efectuate de investitori sau în numele acestora la subscrierea de titluri de participare ale unui FIA au fost încasate și că numerarul FIA este înregistrat integral în conturile de numerar deschise în numele FIA sau în numele AFIA care acționează în numele FIA sau în numele depozitarului care acționează în

numele FIA la o bancă centrală, instituție de credit autorizată conform legislației comunitare sau la o bancă autorizată într-un stat nemembru ori la o altă entitate de aceeași natură pe piața relevantă în care sunt necesare conturi în numerar, cu condiția ca entitatea respectivă să fie supusă unei reglementări prudențiale și unei supravegheri eficace care au aceleași efecte cu legislația Uniunii și care sunt aplicate efectiv și în conformitate cu principiile referitoare la păstrarea în siguranță a fondurilor clienților prevăzute în reglementările emise în aplicarea Legii nr. 297/2004 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012. În cazul în care conturile de numerar sunt deschise în numele depozitarului care acționează în numele FIA, în aceste conturi nu se înregistrează numerarul entității menționate la primul paragraf și nici numerarul propriu al depozitarului.

(8) Activele FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA sunt încredințate depozitarului spre păstrare, după cum urmează:

a) în cazul instrumentelor financiare care pot fi păstrate în custodie:

(i) depozitarul păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;

(ii) în acest scop, depozitarul se asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în evidențele depozitarului sunt înregistrate în evidențele depozitarului în conturi separate, în conformitate cu principiile referitoare la păstrarea în siguranță a instrumentelor financiare ale clienților prevăzute în reglementările emise în aplicarea Legii nr. 297/2004 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012, deschise în numele FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA, astfel încât să poată fi în orice moment identificate clar ca aparținând FIA în conformitate cu legislația aplicabilă;

b) în cazul altor active:

(i) depozitarul verifică dreptul de proprietate al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA cu privire la respectivele active și ține evidența activelor cu privire la care are certitudinea că FIA sau AFIA care acționează în numele FIA deține dreptul de proprietate;

(ii) pentru a verifica dacă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA deține dreptul de proprietate, depozitarul se bazează pe informații sau documente furnizate de FIA sau de AFIA și, atunci când sunt disponibile, pe dovezi externe;

(iii) depozitarul își actualizează permanent evidența.

(9) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (7) și (8), depozitarul:

a) se asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea de titluri de participare ale FIA sunt realizate în conformitate cu

legislația națională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv al FIA;

b) se asigură că valoarea titlurilor de participare ale FIA este calculată în conformitate cu legislația națională aplicabilă, cu regulile sau actul constitutiv al FIA și cu procedurile prevăzute la art. 19;

c) îndeplinește instrucțiunile AFIA, cu excepția cazului în care acestea contravin legislației naționale aplicabile sau regulilor ori actului constitutiv al FIA;

d) se asigură că, în tranzacțiile care implică activele FIA, contravaloarea este achitată FIA în termenele uzuale;

e) se asigură că veniturile FIA sunt folosite în conformitate cu legislația națională aplicabilă și cu regulile sau actul constitutiv al FIA.

(10) În executarea atribuțiilor lor specifice, AFIA și depozitarul acționează în mod onest, echitabil, profesionist și independent și în interesul FIA și al investitorilor FIA.

Depozitarul nu desfășoară activități cu privire la FIA sau la AFIA care acționează în numele FIA care pot crea conflicte de interese între FIA, investitorii în FIA, AFIA și depozitarul însuși, cu excepția cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor FIA; activele menționate la alin. (7) nu sunt reutilizate de depozitar fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA.

(11) Depozitarul nu delegă unor entități terțe funcțiile sale, cu excepția celor menționate la alin. (8).

Depozitarul poate delega unor entități terțe funcțiile menționate la alin. (8), sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

a) atribuțiile să nu fie delegate cu intenția de a eluda cerințele prezentei legi;

b) depozitarul să poată demonstra existența unui motiv obiectiv pentru delegare;

c) depozitarul să dea dovadă de competență, precauția și diligența necesare atunci când selectează și numește o entitate terță căreia dorește să îi delege o parte din sarcinile sale și să dea dovadă în continuare de competență, precauția și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent entitatea terță căreia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de entitatea terță în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate; și

d) depozitarul să se asigure că entitatea terță îndeplinește permanent, în cursul îndeplinirii sarcinilor care i-au fost delegate, următoarele condiții:

(i) entitatea terță are structurile și experiența adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor FIA sau ale AFIA care acționează în numele FIA care i-au fost încredințate;

(ii) în ceea ce privește delegarea sarcinilor de custodie menționate la alin. (8) lit. a), entitatea terță este supusă unei reglementări prudențiale, inclusiv unor cerințe minime de capital, și unei supravegheri eficace în jurisdicția în cauză, iar entitatea terță este supusă unui control extern periodic pentru a verifica dacă instrumentele financiare sunt în posesia sa;

(iii) entitatea terță separă activele clienților depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând clienților unui anumit depozitar;

(iv) entitatea terță nu utilizează activele fără acordul prealabil al FIA sau al AFIA care acționează în numele FIA și fără o notificare prealabilă către depozitar; și

(v) entitatea terță respectă obligațiile și interdicțiile generale prevăzute la alin. (8) și (10).

(12) Cu luarea în considerare a prevederilor alin. (11) lit. d) pct. (ii), în cazul în care legislația țării terțe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerințele privind delegarea prevăzute la punctul menționat, depozitarul poate delega funcțiile unei astfel de entități locale numai în măsura în care se prevede în legislația țării terțe și numai atâta timp cât nu există entități locale care să îndeplinească cerințele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor cerințe:

a) investitorii FIA în cauză trebuie să fie informați corespunzător că delegarea este necesară ca urmare a constrângerilor juridice din legislația țării terțe și a circumstanțelor care justifică delegarea, înainte de a face investiția; și

b) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA trebuie să solicite depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei astfel de entități locale.

Entitatea terță poate subdelega, la rândul său, aceste funcții, cu condiția îndeplinirii aceluiași cerințe. În astfel de cazuri, alin. (14) se aplică *mutatis mutandis* părților relevante. Prestarea de servicii de către sistemele de decontare a valorilor mobiliare prevăzută în Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, sau prestarea de servicii similare de către sisteme de decontare a valorilor mobiliare din țări terțe nu se consideră o delegare a funcțiilor sale de custodie.

(13) Depozitarul răspunde față de FIA sau față de investitorii FIA pentru pierderea de către depozitar ori de către o entitate terță careia i s-a delegat custodia instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu alin. (8) lit. a); în cazul pierderii unui instrument financiar din custodie, depozitarul returnează fără întârziere FIA sau AFIA care acționează în numele FIA un instrument financiar identic sau cu o valoare corespunzătoare. Depozitarul nu este răspunzător dacă poate dovedi că pierderea a intervenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului său rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor sale rezonabile de a le contracara, în conformitate cu prevederile art.100 și 101 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013. Depozitarul răspunde, de asemenea, față de FIA sau față de investitorii FIA pentru toate celelalte pierderi suferite de aceștia ca urmare a neîndeplinirii intenționate sau din neglijență a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei legi.

(14) Răspunderea depozitarului nu este afectată de delegările menționate la alin. (11).

În cazul pierderii unor instrumente financiare păstrate în custodie de o entitate terță în conformitate cu alin. (11), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă poate dovedi că:

a) sunt îndeplinite toate cerințele pentru delegarea atribuțiilor sale privind custodia prevăzute la alin. (11) al doilea paragraf;

b) un contract scris între depozitar și entitatea terță transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra persoanei terțe în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita entității terțe despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor; și

c) un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA permite în mod expres o exonerare a depozitarului și stabilește motivul obiectiv pentru o astfel de exonerare.

(15) În cazul în care legislația statului terț impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nu există entități locale care să îndeplinească cerințele privind delegarea prevăzute la alin. (11) lit. d) pct. (ii), depozitarul poate fi exonerat de răspundere dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) regulile sau actul constitutiv al FIA în cauză permit în mod expres o astfel de exonerare în condițiile prevăzute de prezenta lege;

b) investitorii FIA în cauză au fost informați în mod adecvat cu privire la exonerare și circumstanțele care justifică exonerarea înainte de a face investiția;

c) FIA sau AFIA care acționează în numele FIA a solicitat depozitarului să delege custodia instrumentelor financiare în cauză unei entități locale;

d) există un contract scris între depozitar și FIA sau AFIA care acționează în numele FIA care permite în mod expres o astfel de exonerare; și

e) există un contract scris între depozitar și entitatea terță care transferă în mod expres răspunderea depozitarului asupra entității locale în cauză și oferă FIA sau AFIA care acționează în numele FIA posibilitatea de a solicita entității locale despăgubiri pentru pierderea instrumentelor financiare sau depozitarului posibilitatea de a solicita despăgubirile respective în numele lor.

(16) Răspunderea față de investitorii FIA poate fi invocată direct sau indirect prin intermediul AFIA, în funcție de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, AFIA și investitori.

(17) În cazul în care depozitarul este stabilit în România, acesta pune la dispoziția A.S.F., la cerere, toate informațiile pe care le-a obținut în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale și care pot fi necesare autorității pentru monitorizarea activității FIA/AFIA. În cazul în care A.S.F. nu este autoritatea competentă să monitorizeze FIA sau AFIA în cauză, informațiile primite sunt transmise fără întârziere autorităților competente în acest sens.

CAPITOLUL IV

Cerințe privind transparența

Art. 21. – (1) AFIA stabiliți în România trebuie să facă disponibil, pentru fiecare FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Uniune, un raport anual pentru fiecare exercițiu financiar, în termen de 6 luni de la sfârșitul exercițiului financiar. Raportul anual se pune la dispoziția investitorilor la cerere, cu titlu gratuit, și se transmite A.S.F. și, după caz, autorităților competente din statul membru de origine al FIA administrate.

Atunci când FIA are obligația de a publica un raport financiar anual în conformitate cu prevederile Legii nr. 297/2004, precum și cu reglementările referitoare la rapoartele întocmite de emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, trebuie comunicate investitorilor, la cerere, numai informațiile suplimentare menționate la alin. (2), fie separat, fie ca parte suplimentară a raportului financiar anual. În acest din urmă caz, raportul financiar anual se publică cel târziu la 4 luni de la sfârșitul exercițiului.

(2) Raportul financiar anual conține cel puțin:

a) un bilanț sau o situație a activelor și pasivelor;

- b) un cont de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar;
- c) un raport al activităților din exercițiul financiar;
- d) orice modificare substanțială a informațiilor enumerate la art. 22 care a avut loc în exercițiul financiar vizat de raport, stabilită în conformitate cu prevederile art. 106 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013;
- e) cuantumul total al remunerațiilor pentru exercițiul financiar, defalcat în remunerații fixe și remunerații variabile, plătite de AFIA personalului său și numărul beneficiarilor, precum și, atunci când este cazul, comisioanele de performanță plătite de FIA;
- f) cuantumul agregat al remunerației, defalcat pentru persoanele aflate în funcții de conducere și pentru membrii personalului AFIA ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al FIA.

(3) Informațiile contabile din rapoartele anuale sunt pregătite în conformitate cu standardele de contabilitate din România, în cazul în care România este stat membru de origine al FIA, respectiv cu standardele de contabilitate din statul membru de origine al FIA stabilite în alte state membre, sau în conformitate cu standardele de contabilitate din țara terță în care FIA este stabilit și cu normele contabile stabilite în regulile sau în actul constitutiv al FIA, respectivele informații contabile fiind auditate de persoane abilitate prin lege în acest sens, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare. Raportul de audit, inclusiv aprecierile conținute, se reproduc integral în raportul anual.

Art. 22. – (1) AFIA furnizează investitorilor, înainte de a investi în FIA, pentru fiecare FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Uniunea Europeană, în conformitate cu regulile sau actul constitutiv al FIA, următoarele informații, precum și modificările care pot determina decizia investitorilor de a investi sau menține investiția ori nu în astfel de organisme de plasament colectiv:

- a) o descriere a strategiei de investiții și a obiectivelor FIA, informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip „master” și locul unde sunt stabilite fondurile de bază, dacă FIA este un fond de fonduri, o descriere a tipurilor de active în care FIA poate investi, tehnicile pe care acesta le poate utiliza, toate riscurile asociate, orice restricție aplicabilă privind investițiile, situațiile în care FIA poate utiliza efectul de levier, tipurile și sursele de levier autorizate și riscurile asociate acestuia, orice restricție în utilizarea efectului de levier și orice acorduri de reutilizare a

activelor și a garanțiilor, precum și informații privind nivelul maxim al efectului de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze pentru FIA;

b) o descriere a procedurilor prin care FIA își poate schimba strategia sau politica de investiții sau ambele;

c) o descriere a principalelor implicații juridice ale relației contractuale stabilite în scopul investiției, inclusiv informații cu privire la jurisdicție, legislația aplicabilă și eventuala existență a unor instrumente juridice care să permită recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pe teritoriul pe care este stabilit FIA;

d) identitatea AFIA, a depozitarului, a auditorului și a oricăror alți furnizori de servicii ai FIA și o descriere a îndatoririlor acestora, precum și a drepturilor investitorilor;

e) o descriere a modului în care AFIA respectă cerințele prevăzute la art. 9 alin. (7);

f) o descriere a oricărei funcții de administrare delegate de AFIA în conformitate cu anexa nr. 1 și a oricărei funcții de custodie delegate de depozitar, identitatea delegatului și orice conflicte de interese care pot apărea ca urmare a acestor delegări;

g) o descriere a procedurii de evaluare a FIA și a metodologiei de determinare a valorii activelor, inclusiv metodele utilizate pentru evaluarea activelor greu de evaluat în conformitate cu art. 18;

h) o descriere a administrării riscului de lichiditate al FIA, inclusiv drepturile de răscumpărare atât în situații normale, cât și excepționale, și acordurile de răscumpărare cu investitorii, existente;

i) o descriere a tuturor comisioanelor, taxelor și cheltuielilor care sunt suportate direct sau indirect de investitori, precum și valoarea maximă a acestora;

j) o descriere a modului în care AFIA asigură tratamentul echitabil al investitorilor și, dacă un investitor obține tratament preferențial sau dreptul de a obține tratament preferențial, descrierea respectivului tratament preferențial, tipul de investitori care obțin un astfel de tratament preferențial, precum și, atunci când este cazul, legăturile lor juridice sau economice cu FIA sau AFIA;

k) ultimul raport anual în conformitate cu art. 21;

l) procedura și condițiile de emisiune și de vânzare a titlurilor de participare;

m) cea mai recentă valoare a activului net al FIA sau cel mai recent preț de piață pentru titluri de participare ale FIA, în conformitate cu art. 18;

n) după caz, istoricul performanțelor FIA;

o) identitatea brokerului principal și o descriere a oricărui acord semnificativ al FIA cu brokerii săi principali și a modului în care sunt

gestionate conflictele de interese în relația cu aceștia și clauza din contractul încheiat cu depozitarul referitoare la posibilitatea de transfer și reutilizare a activelor FIA și informații privind orice eventual transfer al răspunderii către brokerul principal;

p) o descriere a modului și a momentului în care sunt furnizate informațiile prevăzute la alin. (4) și (5).

(2) AFIA informează investitorii înainte de a investi în FIA cu privire la orice acord încheiat de depozitar pentru a fi exonerat în mod contractual de răspundere în conformitate cu art. 20 alin. (14).

AFIA informează, de asemenea, fără întârziere, investitorii, cu privire la orice modificare a răspunderii depozitarului.

(3) Atunci când FIA are obligația de a publica un prospect în conformitate cu prevederile Legii nr. 297/2004 și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, numai informațiile menționate la alin. (1) și (2) care completează informațiile din prospect trebuie furnizate separat sau ca informații suplimentare în prospect.

(4) Pentru fiecare FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Uniunea Europeană, AFIA comunică periodic investitorilor:

a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

b) noile măsuri de administrare a lichidității FIA;

c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea acestor riscuri.

(5) AFIA care administrează FIA din Uniunea Europeană care utilizează efectul de levier sau AFIA care distribuie în Uniunea Europeană titluri de participare ale unuia sau mai multor FIA care utilizează efectul de levier, comunică periodic pentru fiecare astfel de FIA:

a) orice modificări ale nivelului maxim al efectului de levier pe care AFIA îl poate utiliza pentru FIA, precum și drepturile de reutilizare a garanțiilor colaterale sau de orice alt tip acordate în cadrul acordului privind utilizarea efectului de levier;

b) valoarea totală a efectului de levier utilizat de FIA respectiv.

Art. 23. – (1) AFIA raportează periodic A.S.F. principalele piețe pe care operează și instrumentele principale pe care le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează.

Aceste informații privesc principalele 5 instrumente pe care le tranzacționează, principalele 5 piețe pe care sunt membri sau pe care tranzacționează în mod activ, precum și principalele 10 expuneri și cele 5 mai importante concentrări ale fiecărui FIA administrat, determinate conform

Regulamentului Uniunii Europene nr. 231/2013.

(2) Pentru fiecare FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Uniunea Europeană, AFIA trebuie să transmită A.S.F. următoarele informații:

a) procentajul din activele FIA care fac obiectul unor măsuri speciale din cauza naturii lor nelichide;

b) orice măsură nouă de administrare a lichidității FIA;

c) profilul actual de risc al FIA și sistemele de administrare a riscurilor utilizate de AFIA pentru administrarea riscurilor de piață, a riscului de lichiditate, a riscului de contrapartidă și a altor riscuri, inclusiv a riscurilor operaționale;

d) informații privind principalele categorii de active în care a investit FIA; și

e) rezultatele simulărilor de criză realizate în conformitate cu art. 15 alin. (3) lit. b) și art. 16 alin. (1) al doilea paragraf.

(3) La cererea A.S.F., AFIA sunt obligați să transmită următoarele documente:

a) un raport anual pentru fiecare FIA din Uniunea Europeană administrat de AFIA și pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare le distribuie în Uniunea Europeană pentru fiecare exercițiu financiar, în conformitate cu art. 21 alin. (1);

b) la sfârșitul fiecărui trimestru, o listă detaliată a tuturor FIA pe care AFIA le administrează.

(4) Un AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care utilizează în mod considerabil efectul de levier furnizează în mod periodic A.S.F. informații referitoare la nivelul global al efectului de levier utilizat de fiecare FIA administrat, o defalcare pe efect de levier rezultat din împrumuturi de numerar sau valori mobiliare și pe efect de levier încorporat în instrumente financiare derivate, precum și măsura în care activele FIA au fost reutilizate în temeiul unor acorduri care au dat naștere efectului de levier.

Informațiile includ identitatea celor mai mari 5 surse de împrumut de numerar sau valori mobiliare pentru fiecare FIA administrat de AFIA și valoarea levierului primit de la fiecare dintre sursele respective pentru fiecare dintre FIA respective.

În cazul AFIA din state terțe, obligațiile de raportare se limitează la FIA din Uniunea Europeană pe care le administrează și la FIA dintr-un stat terț ale căror titluri de participare le distribuie în România.

(5) Atunci când monitorizarea eficace a riscului sistemic o impune, A.S.F. poate solicita informații suplimentare, atât periodic, cât și ad-hoc. A.S.F. informează ESMA cu privire la obligațiile de furnizare de către AFIA

a unor informații suplimentare. La solicitarea ESMA, A.S.F. impune AFIA obligații de raportare suplimentare.

CAPITOLUL V

AFIA care administrează anumite tipuri de FIA

Art. 24. – (1) A.S.F. utilizează informațiile care trebuie transmise în temeiul art. 23 pentru a determina în ce măsură utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar, a riscului de piețe dezordonate sau de riscuri care pot afecta creșterea pe termen lung a economiei.

(2) A.S.F. are în vedere ca toate informațiile transmise în temeiul art. 23, cu privire la toți AFIA pe care îi supraveghează, precum și informațiile colectate în temeiul art. 7 să fie comunicate autorităților competente din celelalte state membre, ESMA și ESRB, prin procedurile prevăzute la art. 58 privind cooperarea în domeniul supravegherii. De asemenea, A.S.F. furnizează, fără întârziere, informații prin respectivele proceduri și în mod bilateral autorităților competente din alte state membre direct interesate, în cazul în care un AFIA stabilit în România sau un FIA administrat de acest AFIA ar putea să devină o sursă importantă de risc de contrapartidă pentru o instituție de credit sau alte instituții importante din punct de vedere sistemic în alte state membre.

(3) AFIA demonstrează că limitele efectului de levier stabilite de acesta pentru fiecare FIA pe care îl administrează sunt rezonabile și că le respectă în permanență cu luarea în considerare a prevederilor art. 112 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013. A.S.F. evaluează riscurile aferente utilizării efectului de levier de către un AFIA în privința FIA pe care îl administrează și, atunci când consideră necesar pentru asigurarea stabilității și integrității sistemului financiar, după notificarea ESMA, a ESRB și a autorităților competente pentru FIA în cauză, poate dispune plafonarea efectului de levier pe care AFIA sunt îndreptățiți să îl utilizeze sau alte restricții asupra administrării AFIA cu privire la FIA administrat pentru a limita măsura în care utilizarea efectului de levier contribuie la crearea de riscuri sistemice în sistemul financiar sau a riscului de piețe dezordonate. A.S.F. informează în mod corespunzător ESMA, ESRB și autoritățile competente pentru FIA cu privire la măsurile luate în acest sens, în conformitate cu prevederile art. 58.

(4) Notificarea menționată la alin. (3) se realizează cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte ca măsura propusă să intre în vigoare sau să fie reînnoită. Notificarea include detalii privind măsura propusă, motivele pentru adoptarea măsurii și momentul prevăzut pentru intrarea ei în vigoare. În

situații excepționale, A.S.F. poate decide ca măsura propusă să intre în vigoare în perioada menționată în prima teză.

(5) În situația în care A.S.F. propune luarea unor măsuri contrare recomandărilor transmise de ESMA referitoare la măsurile corective ce trebuie impuse AFIA, notifică ESMA în acest sens și explică motivele avute în vedere.

Art. 25. – (1) Prevederile alin. (5) și (6) și art. 26-29 se aplică:

a) AFIA care administrează unul sau mai multe FIA care, fie individual, fie în comun, în temeiul unui acord destinat obținerii controlului, obțin controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu alin. (5);

b) AFIA care cooperează cu unul sau mai mulți alți AFIA în temeiul unui acord în urma căruia FIA administrate de respectivii AFIA în comun obțin controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu alin.(5).

(2) Prevederile alin. (5) și (6) și art. 26-29 nu se aplică în cazul în care societățile necotate în cauză sunt:

a) întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite la art. 3 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) entități cu scop special care vizează achiziționarea, deținerea sau administrarea de bunuri imobiliare.

(3) Cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1) se aplică și AFIA care administrează FIA ce obțin o participare într-o societate necotată, dar fără a avea controlul asupra acesteia.

(4) Prevederile art. 27 alin. (1)-(3) și art. 29 se aplică și AFIA care administrează FIA care au obținut controlul asupra emitenților. În sensul articolelor respective, alin. (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis*.

(5) În cazul unei societăți necotate, cu luarea în considerare și a prevederilor art. 26-29, controlul înseamnă peste 50% din drepturile de vot ale societăților. La calcularea procentajului de drepturi de vot deținute de FIA relevant, pe lângă drepturile de vot deținute direct de FIA relevant, se iau în considerare și drepturile de vot ale următorilor, sub rezerva condiției ca, controlul în sensul primului paragraf, să fie stabilit:

a) o societate controlată de FIA; și

b) o persoană fizică sau juridică, care acționează în nume propriu, dar reprezentând FIA sau o societate controlată de FIA.

(6) Procentajul drepturilor de vot se calculează pe baza numărului total al acțiunilor care conferă drepturi de vot, chiar dacă exercitarea acestora este suspendată. Cu respectarea prevederilor art. 3 pct. 17, în sensul art. 28 alin. (1)-(3) și al art. 30, cu privire la emitenți, controlul se determină în conformitate cu art. 203 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 și cu reglementările

emise în aplicarea acestuia.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) și art. 26-29 se aplică în conformitate cu condițiile și restricțiile relevante din Legea nr. 467/2006 și cu luarea în considerare a normelor mai stricte prevăzute în Legea nr. 297/2004 și Legea nr. 31/1990 societăților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 31/1990*, în ceea ce privește obținerea de participații la capitalul emitenților și al societăților necotate, care se aplică corespunzător.

Art. 26. – (1) În cazul în care un FIA obține, înstrăinează sau deține acțiuni ale unei societăți necotate, AFIA care administrează FIA respectiv notifică A.S.F. proporția drepturilor de vot ale societății necotate deținute de FIA ori de câte ori proporția respectivă atinge, depășește sau scade sub pragurile de 10%, 20%, 30%, 50% și 75%.

(2) În cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), AFIA care administrează FIA respectiv notifică A.S.F. în legătură cu obținerea controlului, precum și:

a) societatea necotată; respectiv

b) acționarii ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori de un registru la care AFIA are sau poate obține acces.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (2) trebuie să conțină următoarele informații suplimentare:

a) situația care rezultă în urma operațiunii în ceea ce privește drepturile de vot;

b) condițiile în care s-a obținut controlul, inclusiv informații despre identitatea diferiților acționari implicați, despre orice persoană fizică sau persoană juridică îndreptățită să exercite drepturi de vot pentru acționari și, după caz, seria de societăți prin intermediul cărora sunt deținute efectiv drepturile de vot;

c) data obținerii controlului.

(4) În notificarea adresată societății necotate, AFIA solicită consiliului de administrație al societății să îi informeze fără întârziere pe reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, pe angajații înșiși, cu privire la obținerea controlului de către FIA administrat de AFIA și să le transmită informațiile menționate la alin. (3). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajații înșiși sunt informați în mod corespunzător de către consiliul de administrație.

(5) Notificările prevăzute la alin. (1) și (2) se fac cât mai repede, dar nu mai târziu de 10 zile lucrătoare de la data în care FIA a atins, a depășit sau

a scăzut sub pragul relevant ori în care a obținut controlul asupra societății necotate.

Art. 27. – (1) În cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate sau a unui emitent în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), AFIA care administrează FIA respectiv comunică informațiile menționate la alin.(2):

a) societății în cauză;

b) acționarilor societății ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societate ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces;

c) A.S.F.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) cuprinde următoarele informații:

a) identitatea AFIA care, fie individual, fie în acord cu alți AFIA, administrează FIA care au obținut controlul;

b) politica de prevenire și gestionare a conflictelor de interese, în special între AFIA, FIA și societate, inclusiv informații despre măsurile specifice de protecție stabilite pentru a garanta că orice acord între AFIA și/sau FIA și societate se încheie în condiții obiective; și

c) politica de comunicare internă și externă a societății, în special în ceea ce privește angajații.

(3) În notificarea adresată societății în conformitate cu alin. (1) lit. a), AFIA solicită consiliului de administrație al societății să le comunice fără întârziere reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși, informațiile menționate la alin. (1). AFIA depune toate eforturile pentru a se asigura că reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajații înșiși sunt informați în mod corespunzător de către consiliul de administrație.

(4) În cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), AFIA care administrează FIA respectiv comunică sau se asigură că FIA sau AFIA care acționează în numele FIA comunică intențiile FIA cu privire la activitatea societății necotate, precum și consecințele probabile asupra locurilor de muncă, inclusiv orice modificare substanțială, așa cum este aceasta stabilită prin reglementările A.S.F., a condițiilor de angajare:

a) societății necotate; și

b) acționarilor societății necotate ale căror identitate și adresă AFIA le cunoaște sau pot fi comunicate de societatea necotată ori prin intermediul unui registru la care AFIA are sau poate obține acces.

(5) AFIA care administrează FIA în cauză solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura că consiliul de administrație al societății necotate comunică informațiile prevăzute la primul paragraf reprezentanților angajaților societății necotate sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși.

(6) În cazul în care un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), AFIA care administrează FIA respectiv trebuie să comunice A.S.F. și investitorilor FIA în cauză informații privind finanțarea achiziției.

Art. 28. – (1) În cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), AFIA care administrează FIA respectiv trebuie:

a) fie să solicite și să depună toate eforturile pentru a se asigura că raportul anual al societății necotate, întocmit în conformitate cu alin. (2), este transmis de consiliul de administrație al societății tuturor reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși, în termenul prevăzut de legislația națională aplicabilă; fie

b) pentru fiecare asemenea FIA, să includă în raportul anual menționat la art. 21 informațiile menționate la alin. (2) referitoare la societatea necotată în cauză.

(2) Informațiile suplimentare care trebuie incluse în raportul anual al societății sau al FIA, în conformitate cu alin. (1), cuprind cel puțin o analiză justă a evoluției activității societății care prezintă situația la sfârșitul perioadei vizate de raportul anual. Raportul indică, de asemenea:

a) orice evenimente importante survenite după sfârșitul exercițiului financiar;

b) evoluția probabilă a societății; și

c) în ceea ce privește achizițiile de acțiuni proprii, informațiile prevăzute la art. 105¹ din Legea nr. 31/1990.

(3) AFIA care administrează FIA în cauză:

a) solicită și depune toate eforturile pentru a se asigura cu privire la îndeplinirea de către consiliul de administrație al societății necotate a obligației de comunicare a informațiilor menționate la alin. (2) referitoare la societatea în cauză reprezentanților angajaților acesteia sau, în cazul în care nu există asemenea reprezentanți, angajaților înșiși, în termenul prevăzut la art. 21 alin. (1); sau

b) comunică investitorilor FIA informațiile menționate la alin. (2) în măsura în care sunt deja disponibile, în termenul prevăzut la art. 21 alin. (1) și, în orice caz, nu mai târziu de data la care este întocmit raportul anual al societății necotate în conformitate cu legislația națională aplicabilă.

Art. 29. – (1) În cazul în care, individual sau în comun, un FIA obține controlul asupra unei societăți necotate sau a unui emitent în conformitate cu art. 25 alin. (1) coroborat cu alin. (5), în perioada de 24 de luni de la obținerea controlului asupra societății de către FIA, AFIA care administrează FIA respectiv:

a) nu este autorizat să faciliteze, să sprijine sau să solicite distribuția, reducerea capitalului, răscumpărarea de acțiuni și/sau achiziționarea de acțiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alin. (2);

b) în măsura în care AFIA este autorizat să voteze pentru FIA în cadrul adunărilor organelor de conducere ale societății, nu votează în favoarea distribuției, reducerii capitalului, răscumpărării de acțiuni și/sau achiziționării de acțiuni proprii de către societatea în cauză în conformitate cu alin. (2); și

c) depune toate eforturile să împiedice distribuția, reducerea capitalului, răscumpărarea de acțiuni și/sau achiziționarea de acțiuni proprii de către societatea în cauză, în conformitate cu alin. (2).

(2) Obligațiile impuse AFIA în conformitate cu alin. (1) vizează următoarele:

a) orice distribuție către acționari făcută în cazul în care, la data închiderii ultimului exercițiu financiar, valoarea netă a activelor prezentată în conturile anuale ale societății este sau, ca urmare a unei astfel de distribuții, ar deveni mai mică decât valoarea capitalului subscris plus rezervele care nu pot fi distribuite conform legii sau statutului, înțelegându-se că, în cazul în care partea nevărsată a capitalului subscris nu este inclusă în activele prezentate în bilanț, această valoare se deduce din valoarea capitalului subscris;

b) orice distribuție către acționari al cărei quantum ar depăși quantumul profitului de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar plus eventualul profit reportat și sumele retrase din rezervele disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sumele înscrise în rezervă conform legii sau statutului;

c) în măsura în care achizițiile de acțiuni proprii sunt permise, achizițiile realizate de societate, inclusiv acțiunile achiziționate anterior de societate și aflate în posesia ei și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societate, al căror efect ar fi scăderea valorii nete a activelor sub valoarea menționată la lit. a).

(3) În sensul alin. (2):

a) termenul „distribuție” menționat la alin. (2) lit. a) și b) include, în special, plata dividendelor și a dobânzii aferente acțiunilor;

b) dispozițiile privind reducerea capitalului nu se aplică unei reduceri a capitalului subscris, scopul acesteia fiind să compenseze pierderile suferite sau să înscrie anumite sume într-o rezervă care nu poate fi distribuită, cu condiția ca, în urma acestei operațiuni, valoarea acestei rezerve să nu depășească 10 % din capitalul subscris redus; și

c) restricției prevăzute la alin. (2) lit. c) îi sunt aplicabile prevederile art. 104 din Legea nr. 31/1990.

CAPITOLUL VI

Condiții privind distribuirea și administrarea de către AFIA dintr-un stat membru UE a FIA din UE în Uniunea Europeană

Art. 30. – (1) Un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi poate distribui către investitori profesionali din România titluri de participare ale oricărui FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege. Atunci când FIA din Uniunea Europeană este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din Uniunea Europeană administrat de un AFIA autorizat din Uniunea Europeană.

(2) AFIA notifică A.S.F. cu privire la fiecare FIA din Uniunea Europeană ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie în România. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, A.S.F. informează AFIA cu privire la posibilitatea demarării distribuirii titlurilor de participare ale FIA identificat în notificare. În cazul în care A.S.F. consideră că modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă prezenta lege ori că AFIA nu respectă prezenta lege, autoritatea poate dispune neînceperea distribuirii titlurilor de participare ale respectivului FIA. În cazul unei decizii pozitive a A.S.F., AFIA poate începe distribuirea acțiunilor sau unităților FIA în România de la data informării efectuate de către A.S.F.. În cazul în care FIA indicat anterior este un FIA dintr-un alt stat membru, A.S.F. informează și autoritățile competente ale FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA.

(4) În cazul unei modificări substanțiale stabilite prin reglementările A.S.F., a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (2), AFIA notifică

acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de implementarea acesteia, în cazul unei modificări planificate sau imediat după apariția uneia neplanificate.

În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta lege ori dacă AFIA nu ar mai respecta prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(5) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. ia toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii titlurilor de participare ale FIA.

(6) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), FIA administrate de un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi nu pot fi distribuite decât către investitori profesionali.

Art. 31. – (1) Un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi poate distribui către investitorii profesionali din alte state membre titluri de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează, imediat ce sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2)-(8). Atunci când FIA din Uniunea Europeană este de tip „feeder”, dreptul de distribuire prevăzut la primul paragraf este supus condiției ca FIA de tip „master” să fie tot un FIA din Uniunea Europeană administrat de un AFIA autorizat din Uniunea Europeană.

(2) AFIA trimite A.S.F. o notificare referitoare la fiecare FIA din Uniunea Europeană ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, A.S.F. o transmite autorităților competente din statele membre în care se intenționează distribuirea titlurilor de participare ale FIA, inclusiv o declarație cu privire la faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă prezenta lege și dacă AFIA respectă prezenta lege.

(4) A.S.F. notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statul membru gazdă al AFIA de la data respectivei notificări. În cazul în care FIA indicat mai sus este un FIA dintr-un alt stat membru, A.S.F. informează și autoritățile competente ale FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe

distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statul membru gazdă al AFIA.

(5) Dispozițiile menționate în anexa nr. 3 lit. h) intră sub incidența legislației și a măsurilor de supraveghere ale statului membru gazdă al AFIA.

(6) Scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alin. (2) și declarația menționată la alin. (3) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, inclusiv prin mijloace electronice.

(7) În cazul unei modificări substanțiale stabilite prin reglementările A.S.F., a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (2), AFIA notifică acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate. În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(8) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. ia toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii titlurilor de participare ale FIA.

În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, A.S.F. informează, fără întârziere, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(9) Cu luarea în considerare a prevederilor art. 47 alin. (1), FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA indicați la alin. (1) pot fi distribuite doar către investitori profesionali.

Art. 32. – (1) Dacă un AFIA stabilit într-un alt stat membru intenționează distribuirea către investitorii profesionali din România a titlurilor de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează, autoritatea competentă din statul membru de origine al AFIA trebuie să transmită la A.S.F. o notificare conform celor prevăzute la art. 31 alin. (3), însoțită de declarația respectivă, conform reglementărilor A.S.F.

(2) AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România de la data respectivei notificări.

(3) Cu luarea în considerare a prevederilor art. 47 alin. (1), FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA prevăzute la alin. (1) pot fi distribuite doar către investitori profesionali.

Art. 33. – (1) Un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi poate, fie direct, fie prin crearea unei sucursale:

a) să administreze FIA din Uniunea Europeană stabilite într-un alt stat membru, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA;

b) să furnizeze în alte state membre serviciile menționate la art. 5 alin. (5) pentru care a fost autorizat.

(2) AFIA care intenționează să desfășoare și/sau să presteze pentru prima oară activitățile și serviciile menționate la alin. (1) comunică A.S.F. următoarele informații:

a) statul membru în care dorește să administreze FIA direct sau prin crearea unei sucursale sau să presteze serviciile menționate la art. 5 alin. (5);

b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care dorește să le presteze și FIA pe care dorește să le administreze.

(3) În cazul în care AFIA dorește să creeze o sucursală, acesta comunică pe lângă informațiile prevăzute la alin. (2), și următoarele informații:

a) structura organizațională a sucursalei;

b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;

c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) În termen de 30 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin.(2) sau în termen de 60 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin. (3), A.S.F. transmite această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă prezenta lege și dacă AFIA respectă prezenta lege. Documentația include și o declarație a A.S.F. cu privire la faptul că AFIA în cauză este autorizat în România. A.S.F. informează imediat AFIA cu privire la transmitere, AFIA putând începe furnizarea serviciilor respective în statul său membru gazdă, începând cu momentul primirii din partea A.S.F. a confirmării privind transmiterea.

(5) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (2) și, după caz, cu alin. (3), AFIA notifică acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după ce a avut loc o modificare neplanificată; în cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(6) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor alin.(5) sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. ia toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50.

(7) În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, A.S.F. informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

Art. 34. – (1) În cazul în care A.S.F. primește o notificare conform art. 33 alin. (2) și (3) însoțită de o declarație de natura celei prevăzute la art. 33 alin. (4), din partea unei autorități competente dintr-un alt stat membru cu privire la intenția unui AFIA stabilit în acel stat membru de a administra un FIA din România, fie direct, fie prin crearea unei sucursale, sau de a presta serviciile menționate la art.5 alin.(5), A.S.F. nu impune AFIA în cauză obligații suplimentare legate de chestiunile care intră sub incidența prezentei legi.

(2) AFIA poate începe desfășurarea activităților de administrare a FIA în România de la data respectivei notificări.

CAPITOLUL VII

Norme specifice referitoare la țările terțe

Art. 35. – Un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi poate administra FIA dintr-un stat terț ale căror titluri de participare nu sunt distribuite în Uniunea Europeană cu următoarele condiții:

a) AFIA respectă toate cerințele prezentei legi, cu excepția art. 20 și 21; și

b) există mecanisme adecvate de cooperare între A.S.F. și autoritățile de supraveghere din țara terță în care FIA dintr-un stat terț este stabilit pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită A.S.F. să își îndeplinească atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezenta lege.

Art. 36. – (1) Un AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi poate distribui către investitori profesionali din România sau dintr-un alt stat membru titlurile de participare ale FIA dintr-un stat terț pe care le administrează și ale FIA din Uniunea Europeană de tip „feeder” căruia nu i se aplică cerințele menționate la art. 30 alin. (1), imediat ce sunt

îndeplinite condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) AFIA respectă toate cerințele stabilite de prezenta lege, cu excepția cap. VI. În plus, se aplică următoarele condiții:

a) este necesară existența unor acorduri adecvate de cooperare între A.S.F. și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA dintr-un stat terț, pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații, având în vedere prevederile art. 58 alin. (3), care să permită A.S.F. să își îndeplinească atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezenta lege;

b) statul terț în care este stabilit FIA nu este inclus în categoria de state și teritorii necooperante de către GAFI;

c) statul terț în care este stabilit FIA a semnat un acord cu România și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț, care respectă în totalitate standardele prevăzute la art.26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale.

(3) În cazul în care AFIA stabilit în România autorizat potrivit prezentei legi intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA dintr-un stat terț în România, AFIA respectiv trimite o notificare A.S.F. în legătură cu fiecare dintre FIA dintr-un stat terț ale căror titluri de participare intenționează să le distribuie. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alin. (3), A.S.F. informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul României a titlurilor de participare ale FIA identificat în notificarea menționată la alin. (3). A.S.F. poate interzice distribuirea titlurilor de participare ale FIA respectiv doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu respectă prezenta lege. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe comercializarea titlurilor de participare ale FIA în România de la data notificării transmise de A.S.F. în acest sens. Concomitent, A.S.F. informează ESMA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare FIA în România.

(5) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale unui/unor FIA dintr-un stat terț într-un stat membru, altul decât România, AFIA respectiv trimite o notificare A.S.F. în legătură cu fiecare FIA dintr-un stat terț ale căror titluri de participare intenționează să le distribuie. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, A.S.F. o transmite autorităților competente din statul membru în care se intenționează distribuirea titlurilor de participare FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă prezenta lege și dacă AFIA respectă prezenta lege. Notificarea indicată mai sus include și o declarație dată de A.S.F. privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) Cu ocazia transmiterii documentației complete aferente notificării, A.S.F. notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări din partea A.S.F.. Concomitent, A.S.F. informează ESMA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(8) Dispozițiile menționate în anexa nr. 3 lit. h) intră sub incidența legislației și a măsurilor de supraveghere ale statelor membre gazdă ale AFIA.

(9) Scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alin. (5) și declarația menționată la alin. (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, transmiterea și completarea documentelor menționate la alin. (6) putându-se realiza inclusiv prin mijloace electronice.

(10) În cazul unei modificări substanțiale stabilite prin reglementările A.S.F. a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (3) sau alin. (5), AFIA anunță acest lucru în scris A.S.F. cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate. În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu trebuie pusă în aplicare. În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, A.S.F. informează, fără întârziere, ESMA, în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii titlurilor de participare anumitor FIA sau distribuirea titlurilor de participare unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(11) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), în cazul distribuirii de titluri de participare în alt stat membru, FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (1) – (10) nu pot fi distribuite decât către investitori profesionali.

Art. 37. – (1) Dacă un AFIA stabilit într-un alt stat membru intenționează distribuirea către investitorii profesionali din România a titlurilor de participare ale unui FIA dintr-un stat terț pe care îl administrează, A.S.F. trebuie să primească de la autoritatea competentă din statul membru de origine a AFIA o notificare conform celor prevăzute la art. 36 alin. (6), însoțită de declarația că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(2) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă dintr-un stat membru, altul decât statul membru de origine al AFIA, nu este de acord cu evaluarea aplicării dispozițiilor art. 36 alin. (2) lit. a) și b) de către autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, A.S.F. poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România de la data respectivei notificări.

(4) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (1) - (3) nu pot fi distribuite decât către investitori profesionali.

Art. 38. – (1) Cu respectarea prevederilor art. 36, un AFIA stabilit în România sau într-un alt stat membru poate să distribuie către investitori profesionali, exclusiv pe teritoriul României, titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț pe care le administrează și ale FIA de tip „feeder” care nu respectă cerințele prevăzute la art. 30 alin. (1), sub rezerva îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

a) AFIA respectă toate cerințele stabilite de prezenta lege, cu excepția art.20. AFIA în cauză se asigură totuși că sunt desemnate una sau mai multe entități pentru a efectua sarcinile prevăzute la art. 20 alin. (9)-(11) dacă AFIA nu îndeplinește funcțiile menționate. AFIA furnizează autorităților sale de supraveghere informații privind identitatea entităților responsabile de efectuarea sarcinilor prevăzute la art. 20 alin. (9)-(11);

b) există acorduri adecvate de cooperare în scopul supravegherii riscului sistemic și în conformitate cu standardele internaționale între A.S.F. respectiv statul membru de origine al AFIA stabilit într-un alt stat membru și autoritățile de supraveghere din statul terț în care este stabilit FIA, pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită A.S.F., respectiv autorităților competente din alte state membre să își îndeplinească atribuțiile care le revin în temeiul prezentei legi;

c) țara terță în care este stabilit FIA dintr-un stat terț nu este inclusă în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI.

(2) A.S.F. emite reglementări în aplicarea alin. (1).

Art. 39. – (1) Un AFIA stabilit într-un stat terț care intenționează să administreze FIA din Uniunea Europeană și/sau să distribuie titluri de participare ale unor FIA pe care le administrează în Uniunea Europeană în conformitate cu art. 40 și 41 sau cu art. 42 și 43 trebuie să obțină o autorizare prealabilă din partea A.S.F. în conformitate cu prezenta lege, în cazul în care România este definit ca stat membru de referință al AFIA, în conformitate cu prevederile alin. (4).

(2) Un AFIA stabilit într-un stat terț, care intenționează să obțină autorizația prealabilă, astfel cum este prevăzut la alin.(1), respectă prezenta lege, cu excepția cap. VI. În cazul și în măsura în care respectarea unei dispoziții din prezenta lege este incompatibilă cu legislația aplicabilă AFIA dintr-un stat terț și/sau FIA dintr-un stat terț ale cărui titluri de participare sunt distribuite în Uniunea Europeană, AFIA nu este ținută să respecte respectiva dispoziție din prezenta lege dacă poate demonstra că:

a) este imposibil să respecte în același timp respectiva dispoziție și o dispoziție obligatorie din legislația aplicabilă AFIA stabilit în statul terț și/sau FIA din statul terț ale cărui titluri de participare sunt distribuite în Uniunea Europeană;

b) legislația aplicabilă AFIA stabilit în statul terț și/sau FIA din statul terț prevede o normă echivalentă care are același obiect de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii FIA în cauză; și

c) AFIA stabilit în statul terț și/sau FIA din statul terț respectă acea normă echivalentă.

(3) Un AFIA stabilit într-un stat terț care intenționează să obțină autorizația prealabilă menționată la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant legal stabilit în România. Reprezentantul legal este punctul de contact al AFIA în Uniunea Europeană și orice corespondență oficială dintre autoritățile competente și AFIA și dintre investitorii din Uniunea Europeană ai respectivului fond și AFIA în conformitate cu prezenta lege se efectuează prin intermediul acestui reprezentant legal. Reprezentantul legal îndeplinește împreună cu AFIA funcția de asigurare a conformității în ceea ce privește activitățile de administrare și de distribuire desfășurate de AFIA în temeiul prezentei legi.

(4) Statul membru de referință al AFIA stabilit într-un stat terț se stabilește după cum urmează:

a) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să administreze numai un singur FIA din Uniunea Europeană sau mai multe astfel de fonduri din Uniunea Europeană stabilite în același stat membru și nu intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA în Uniunea Europeană în conformitate cu art. 40 și 41 sau cu art. 42 și 43, atunci statul membru de origine al acestui fond sau al acestor fonduri este considerat statul membru de referință, iar autoritățile competente din acest stat membru sunt autoritățile competente pentru procedura de autorizare și pentru supravegherea AFIA;

b) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să administreze mai multe FIA din Uniunea Europeană stabilite în state membre diferite și nu intenționează să distribuie în Uniunea Europeană titluri de participare ale unor FIA în conformitate cu art. 40 și 41 sau cu art. 42 și 43, atunci statul membru de referință este:

(i) fie statul membru în care este stabilită cea mai mare parte a fondurilor; fie

(ii) statul membru în care este administrată cea mai mare parte a activelor;

c) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA din Uniunea Europeană într-un singur stat membru al Uniunii Europene, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau statul membru în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale fondului, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale fondului, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

d) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA dintr-un stat terț într-un singur stat membru, atunci statul membru de referință este acel stat membru;

e) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA din Uniunea Europeană, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al fondului sau unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul este autorizat sau înregistrat într-un stat membru; sau

(ii) unul dintre statele membre în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă, în cazul în care fondul nu este autorizat sau înregistrat într-un stat membru;

f) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale unui singur FIA dintr-un stat terț, dar în state membre diferite, atunci statul membru de referință este unul dintre acele state membre;

g) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale mai multor FIA din Uniunea Europeană în Uniunea Europeană, atunci statul membru de referință se stabilește după cum urmează:

(i) statul membru de origine al acestor fonduri sau statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care fondurile respective sunt toate înregistrate sau autorizate în același stat membru;

(ii) statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a acestor fonduri, în măsura în care nu toate fondurile respective sunt înregistrate sau autorizate în același stat membru;

h) dacă AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să distribuie titluri de participare ale mai multor FIA din Uniunea Europeană și dintr-un stat terț ori ale mai multor astfel de fonduri dintr-un stat terț în Uniunea Europeană, atunci statul membru de referință este statul membru în care AFIA intenționează să desfășoare o distribuire efectivă pentru cea mai mare parte a fondurilor respective.

(5) În conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (4) lit. b), lit. c) pct. (i), lit. e), lit. f) și lit. g) pct. (i), este posibilă existența a mai mult de un singur stat membru de referință. Într-un astfel de caz, statele membre solicită ca AFIA dintr-un stat terț care intenționează să administreze FIA din Uniunea Europeană fără a distribui titluri de participare ale acestor fonduri și/sau să distribuie titluri de participare ale FIA pe care le administrează în Uniunea Europeană în conformitate cu art. 40 și 41 sau cu art. 42 și 43, să depună o cerere pe lângă autoritățile competente din toate statele membre care pot fi state membre de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (4) și menționate anterior pentru a se stabili statul membru de referință din rândul lor; autoritățile competente respective decid împreună statul membru de referință pentru AFIA dintr-un stat terț, în termen de 30 de zile de la primirea unei cereri în acest sens. Autoritățile competente din statul membru care este desemnat stat membru de referință informează fără întârziere AFIA dintr-un stat terț în legătură cu această desemnare; dacă AFIA dintr-un stat terț nu este informat corespunzător cu privire la decizia autorităților competente relevante în termen de 7 zile de la luarea deciziei sau dacă autoritățile competente relevante nu au luat o decizie în termen de 30 de zile, AFIA dintr-un stat terț își poate alege statul membru de referință; AFIA poate comunica intenția de a desfășura o distribuire efectivă într-un anumit

stat membru prin prezentarea strategiei sale de marketing în fața autorităților competente din statul membru indicat de acesta.

(6) AFIA dintr-un stat terț care intenționează să administreze FIA din Uniunea Europeană fără a distribui titluri de participare ale acestora și/sau să distribuie, în conformitate cu art. 40 și 41 sau cu art. 42 și 43, titluri de participare ale FIA pe care le administrează în Uniunea Europeană, depune o cerere de autorizare la A.S.F., în cazul în care România este stat membru de referință.

(7) După primirea cererii de autorizare, A.S.F. evaluează dacă modul în care AFIA și-a stabilit ca stat membru de referință România, respectă criteriile prevăzute la alin. (4). În cazul în care A.S.F. constată nerespectarea acestor criterii, aceasta refuză cererea de autorizare a AFIA dintr-un stat terț și explică motivele refuzului. În cazul în care A.S.F. constată respectarea criteriilor de la alin. (4), acestea informează în acest sens ESMA și solicită acesteia să emită un aviz cu privire la evaluarea efectuată de aceasta. În notificarea adresată ESMA, A.S.F. include și justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referință și prezintă informații referitoare la strategia de marketing a AFIA; termenul menționat la art. 8 alin. (6) se suspendă pe perioada evaluării deliberării ESMA.

(8) Dacă A.S.F. propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, aceasta informează ESMA în acest sens și își explică motivele. Dacă A.S.F. propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, iar AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA pe care îl administrează în alte state membre decât România, atunci A.S.F. informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și își explică motivele. După caz, A.S.F. informează și autoritățile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia sa și își explică motivele.

(9) Cu respectarea prevederilor dispozițiilor de la alin. (11), A.S.F. nu acordă autorizația, dacă nu sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

a) România este indicat de AFIA ca stat membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (4), decizia AFIA este justificată prin prezentarea strategiei sale de marketing, iar procedura stabilită la alin. (5) a fost urmată;

b) AFIA a numit un reprezentant legal stabilit în România;

c) reprezentantul legal, împreună cu AFIA, este persoana de contact a AFIA dintr-un stat terț pentru investitorii FIA în cauză, pentru ESMA și pentru autoritățile competente în ceea ce privește activitățile pentru care AFIA deține o autorizație în Uniunea Europeană și dispune de instrumentele

necesare pentru a îndeplini funcția de asigurare a conformității în temeiul prezentei legi;

d) există acorduri adecvate de cooperare între A.S.F., autoritățile competente ale statului membru de origine al FIA din Uniunea Europeană în cauză și autoritățile de supraveghere din statul terț în care este stabilit AFIA pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin;

e) statul terț în care este stabilit AFIA nu este inclus în categoria de state și teritorii necooperante de către GAFI;

f) statul terț în care este stabilit AFIA a semnat un acord cu România, care respectă în totalitate standardele prevăzute la art. 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv eventuale acorduri fiscale multilaterale;

g) exercitarea efectivă de către A.S.F. a funcțiilor ei de supraveghere în temeiul prezentei legi nu este obstrucționată de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale unui stat terț care se aplică AFIA și nici de limitări ale competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere din statele terțe.

(10) În cazul în care o autoritate competentă pentru un FIA din Uniunea Europeană nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la alin. (9) lit. d) într-un termen rezonabil, A.S.F., în calitate de autoritate competentă din statul membru de referință poate sesiza în acest sens ESMA.

(11) A.S.F. acordă autorizația în conformitate cu dispozițiile cap. II, care se aplică *mutatis mutandis*, înțelegându-se că:

a) informațiile menționate la art. 7 alin. (2) sunt completate cu:

(i) o justificare elaborată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind stabilirea statului membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (4) însoțită de informații privind strategia sa de marketing;

(ii) o listă a dispozițiilor din prezenta lege pe care AFIA nu le poate respecta, întrucât, în conformitate cu alin. (2), respectarea de către AFIA a acestor dispoziții este incompatibilă cu respectarea unei dispoziții a legislației aplicabile AFIA stabilit într-un stat terț și/sau FIA dintr-un stat terț ale cărui titluri de participare sunt distribuite în Uniunea Europeană;

(iii) dovezi scrise bazate pe standardele tehnice de reglementare elaborate de ESMA potrivit cărora legislația relevantă a țării terțe prevede o normă care este echivalentă cu dispozițiile a căror respectare este imposibilă, care are același obiectiv de reglementare și oferă același nivel de protecție pentru investitorii fondului în cauză și AFIA respectă norma echivalentă în cauză; aceste dovezi scrise sunt însoțite de o opinie juridică cu privire la existența dispoziției obligatorii incompatibile relevante în legislația țării terțe

și includ o descriere a obiectivului de reglementare urmărit și a naturii protecției oferite investitorilor; și

(iv) numele reprezentatului legal al AFIA și locul unde este stabilit;

b) informațiile menționate la art. 7 alin. (3) pot fi limitate la FIA din Uniunea Europeană pe care AFIA intenționează să le administreze și la acele fonduri administrate de AFIA ale căror titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie în Uniunea Europeană pe baza unui pașaport;

c) prevederile art. 8 alin. (1) lit. a) sunt aplicabile fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2);

d) nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (1) lit. d);

e) sintagma „informațiile menționate la art. 7 alin. (2) lit. a)-d), f) și g)” de la art. 8 alin. (6) se citește „informațiile menționate la alin. (7) lit. a)”.

(12) În cazul în care A.S.F. consideră că, pentru a obține o derogare de la respectarea anumitor dispoziții ale prezentei legi, AFIA poate invoca aplicabilitatea prevederilor alin. (2), autoritatea notifică fără întârziere ESMA în acest sens și documentează această evaluare cu informațiile furnizate de AFIA în conformitate cu alin. (11) lit. a) pct. (ii) și (iii). Termenul menționat la art. 8 alin. (6) se suspendă pe perioada evaluării realizate de ESMA; dacă A.S.F. propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, aceasta informează ESMA în acest sens și își explică motivele; dacă A.S.F. propune acordarea autorizației în pofida avizului negativ al ESMA, iar AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale FIA pe care le administrează în statele membre, altele decât România, atunci A.S.F. informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și își explică motivele.

(13) În calitate de autoritate competentă din statul membru de referință, A.S.F. informează fără întârziere ESMA cu privire la procesul de autorizare inițială, la orice modificări ale autorizației AFIA și la orice retragere a autorizației. A.S.F. informează ESMA cu privire la cererile de autorizare pe care le-a respins, oferind informații referitoare la AFIA care au solicitat o autorizație și la motivele acestor respingeri.

(14) În cazul în care un AFIA dintr-un stat terț, prevăzut la alin. (1), își schimbă strategia de marketing în următorii 2 ani după autorizarea sa inițială și dacă această schimbare ar fi afectat stabilirea statului membru de referință în cazul în care strategia modificată ar fi fost strategia inițială, atunci AFIA trebuie să informeze A.S.F. în calitate de autoritate competentă din statul membru de referință inițial cu privire la noua sa strategie de marketing înainte de implementarea acesteia și indică noul stat membru de referință în conformitate cu criteriile prevăzute la alin. (4) și pe baza noii strategii; AFIA își justifică evaluarea prezentându-și noua strategie de marketing statelor

membre de referință inițiale; în același timp, AFIA furnizează informații cu privire la reprezentantul său legal, inclusiv numele și locul în care este stabilit în noul stat membru de referință.

(15) A.S.F. evaluează dacă stabilirea realizată de AFIA în conformitate cu primul paragraf este corectă și notifică ESMA cu privire la această evaluare; în notificarea adresată ESMA, A.S.F. include și justificarea prezentată de AFIA cu privire la evaluarea sa privind statul membru de referință și prezintă informații referitoare la noua strategie de marketing a AFIA; după primirea avizului ESMA, A.S.F. informează AFIA din statul terț, reprezentantul legal al acestuia și ESMA cu privire la decizia ei.

(16) În cazul în care A.S.F. este de acord cu evaluarea realizată de AFIA, atunci acestea informează și autoritățile competente din noul stat membru de referință cu privire la schimbare; A.S.F. transferă, fără întârziere, o copie a autorizației și a dosarului de supraveghere al AFIA către noul stat membru de referință; de la data transmiterii autorizației și a dosarului de supraveghere, autoritățile competente din noul stat membru de referință devin competente să autorizeze și supravegheze AFIA.

(17) Procedura prevăzută la alin. (14)-(16) se aplică și în cazul în care A.S.F. devine autoritate competentă din noul stat membru de referință. În cazul în care evaluarea finală a A.S.F. este contrară avizului ESMA:

a) A.S.F. informează ESMA în acest sens și își explică motivele;

b) în cazul în care AFIA distribuie titluri de participare ale FIA pe care le administrează în alte state membre decât România, atunci A.S.F. informează în acest sens și autoritățile competente din statele membre vizate și explică motivele; după caz, A.S.F. informează și autoritățile competente din statele membre de origine ale FIA administrate de AFIA cu privire la decizia lor și explică motivele.

(18) În cazul în care, din evoluția activității economice curente a AFIA în Uniunea Europeană pe parcursul a 2 ani de la autorizare, reiese că strategia de marketing, astfel cum a fost prezentată de AFIA la momentul autorizării, nu a fost respectată sau reiese că AFIA a făcut declarații false în legătură cu strategia sau AFIA nu a respectat prevederile alin. (14)-(17) în momentul în care și-a schimbat strategia de marketing, atunci A.S.F., în calitate de autoritate competentă din statul membru de referință inițial, solicită AFIA să indice statul membru de referință corect pe baza strategiei de marketing pe care o aplică efectiv; procedura prevăzută la alin. (14)-(17) se aplică *mutatis mutandis*; dacă AFIA nu se conformează cererii A.S.F., conform reglementărilor A.S.F., aceasta poate retrage autorizația AFIA.

(19) În cazul în care AFIA își schimbă strategia de marketing după perioada menționată la alin. (14) și intenționează să își schimbe statul membru de referință pe baza noii sale strategii de marketing, AFIA poate

depune la A.S.F. o cerere de schimbare a statului membru de referință. Procedura menționată la alin. (14)-(16) se aplică *mutatis mutandis*.

(20) Orice litigiu apărut între AFIA și A.S.F. în calitate de autoritate competentă din statul membru de referință al AFIA se soluționează în conformitate cu legislația din România, fiind de competența instanțelor românești. Orice litigiu apărut între AFIA sau FIA și investitorii din Uniunea Europeană ai FIA respectiv se soluționează în conformitate cu legislația unui stat membru și intră în jurisdicția acestuia.

(21) A.S.F., în cazul în care nu este stat membru de referință pentru AFIA dintr-un stat terț, poate sesiza ESMA în situația în care nu este de acord cu:

- a) stabilirea unui alt stat membru de referință de către AFIA;
- b) evaluarea aplicării condițiilor prevăzute la alin. (7), (8) și alin. (9) lit. a)-e) și g) de către autoritatea competentă din statul membru de referință al AFIA;
- c) autorizația eliberată de autoritatea competentă din statul membru de referință al AFIA;
- d) evaluarea aplicabilă dispozițiilor menționate la alin. (12);
- e) evaluarea referitoare la stabilirea unui anumit stat membru de referință în conformitate cu dispozițiile alin. (14)-(17).

(22) În situația în care o autoritate competentă din alt stat membru refuză A.S.F. cererea de schimb de informații în conformitate cu standardele tehnice adoptate de Comisia Europeană, A.S.F. poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 40. – (1) Un AFIA stabilit într-un stat terț autorizat în mod corespunzător care intenționează să distribuie către investitori profesionali din Uniunea Europeană, pe baza unui pașaport, titlurile de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează, și pentru care România este desemnată în calitate de stat membru de referință, trebuie să îndeplinească condițiile stabilite la alin. (2)-(11).

(2) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană în România, AFIA respectiv trimite o notificare A.S.F. în legătură cu fiecare FIA din Uniunea Europeană ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie; notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alin. (2), A.S.F. informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul acestuia a titlurilor de participare ale FIA identificat în notificarea menționată la alin. (2). A.S.F. poate împiedica distribuirea

titlurilor de participare ale FIA respectiv doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu este conform cu prezenta lege ori dacă AFIA nu respectă prezenta lege. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare FIA în Uniunea Europeană de la data notificării în acest sens efectuate de către A.S.F.; concomitent, A.S.F. informează ESMA și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România.

(4) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană în alte state membre decât România, AFIA respectiv trimite o notificare A.S.F. în legătură cu fiecare FIA din Uniunea Europeană ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(5) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, A.S.F. o transmite autorităților competente din statele membre unde se intenționează distribuirea titlurilor de participare FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă și prezenta lege și dacă AFIA respectă prezenta lege. În documentația completă aferentă notificării A.S.F. include și o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(6) La transmiterea documentației complete aferente notificării, A.S.F. notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmitere. AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări. Concomitent, A.S.F. informează și ESMA și autoritățile competente pentru FIA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(7) Dispozițiile menționate în anexa nr. 3 lit. h) intră sub incidența legislației și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA.

(8) Scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alin. (4) și declarația menționată la alin. (5) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, transmiterea și completarea documentelor aferente documentației de notificare fiind posibilă inclusiv prin mijloace electronice.

(9) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (2) și/sau cu alin. (4), AFIA notifică acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după apariția unei modificări neplanificate. În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de

către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(10) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. adoptă toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii titlurilor de participare ale FIA.

(11) În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, A.S.F. informează, fără întârziere, ESMA, în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii titlurilor de participare ale anumitor FIA sau distribuirea titlurilor de participare ale unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă în legătură cu respectivele modificări.

(12) Cu respectarea prevederilor art. 47, în cazul distribuirii titlurilor de participare în România sau în alte state membre, FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (1)-(11) pot fi distribuite doar către investitori profesionali.

Art. 41. – (1) Dacă un AFIA stabilit într-un stat terț autorizat în mod corespunzător intenționează să distribuie către investitori profesionali din România, pe baza unui pașaport, titlurile de participare ale unui FIA din Uniunea Europeană pe care îl administrează, autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA trebuie să transmită la A.S.F. o documentație completă, inclusiv o declarație, prevăzută la art. 40 alin. (5).

(2) AFIA stabilit într-un stat terț poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România de la data notificării A.S.F. de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA.

(3) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (1) și (2) nu pot fi distribuite decât către investitori profesionali.

Art. 42. – (1) Un AFIA stabilit într-un stat terț autorizat în mod corespunzător care intenționează să distribuie titlurile de participare ale unui FIA dintr-un stat terț pe care îl administrează către investitori profesionali din Uniunea Europeană, pe baza unui pașaport, și pentru care România a fost

desemnată în calitate de stat membru de referință al AFIA, trebuie să respecte condițiile stabilite la alin. (2)-(11).

(2) În completarea cerințelor prezentei legi privind AFIA din Uniunea Europeană, în cazul AFIA stabilit într-un stat terț trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) există acorduri adecvate de cooperare între A.S.F. și autoritățile de supraveghere din statul terț în care este stabilit FIA, pentru a se asigura cel puțin un schimb eficient de informații care să permită A.S.F. să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta lege;

b) statul terț în care este stabilit FIA nu este inclus în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI;

c) statul terț în care este stabilit FIA a semnat un acord cu România și cu fiecare stat membru în care se intenționează distribuirea de titluri de participare ale FIA din statul terț, care respectă în totalitate standardele prevăzute la art. 26 din Modelul OCDE de convenție fiscală privind venitul și capitalul și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv orice acorduri fiscale multilaterale.

(3) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie în România, în calitate de stat membru de referință al AFIA, titluri de participare ale FIA dintr-un stat terț, transmite A.S.F. o notificare referitoare la fiecare FIA dintr-un stat terț ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie în România. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii notificării complete în temeiul alin. (3), A.S.F. informează AFIA dacă poate începe distribuirea pe teritoriul României a titlurilor de participare ale fondului identificat în notificarea menționată la alin.(3). A.S.F. poate interzice AFIA distribuirea titlurilor de participare ale FIA respectiv doar dacă modul de administrare a FIA de către AFIA nu respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu respectă prezenta lege. În cazul unei decizii pozitive, AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România de la data notificării în acest sens de către A.S.F. Concomitent, A.S.F. informează ESMA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România.

(5) În cazul în care AFIA intenționează să distribuie titluri de participare ale unui FIA dintr-un stat terț și în alte state membre decât România, AFIA respectiv trimite o notificare A.S.F. în legătură cu fiecare FIA dintr-un stat terț ale cărui titluri de participare intenționează să le distribuie. Notificarea conține documentația și informațiile prevăzute în anexa nr. 3.

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii documentației complete aferente notificării, A.S.F. o transmite autorităților competente din statele membre unde se intenționează distribuirea titlurilor de participare ale FIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a fondului de către AFIA respectă prezenta lege și dacă, în general, AFIA respectă prezenta lege. În documentația completă aferentă notificării A.S.F. include și o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat să administreze FIA pe baza unei anumite strategii de investiții.

(7) Ulterior transmiterii, A.S.F. notifică fără întârziere AFIA cu privire la transmiterea documentației complete aferente. AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statele membre gazdă relevante ale AFIA de la data respectivei notificări. Concomitent, A.S.F. informează și ESMA cu privire la faptul că AFIA poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(8) Dispozițiile prevăzute la lit. h) din anexa nr. 3 intră sub incidența legislației și a supravegherii statelor membre gazdă ale AFIA.

(9) Scrisoarea de notificare trimisă de AFIA în conformitate cu alin. (5) și declarația menționată la alin. (6) sunt transmise într-o limbă uzuală în mediul financiar internațional, transmiterea și completarea documentelor menționate la alin. (6) fiind posibile inclusiv prin mijloace electronice.

(10) În caz de modificare substanțială a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (3) sau cu alin. (5), AFIA notifică acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată. În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(11) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. dispune toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii titlurilor de participare ale FIA. În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, A.S.F. informează, fără întârziere, ESMA, în măsura în care modificările privesc încetarea distribuirii titlurilor de participare ale anumitor FIA sau distribuirea titlurilor de participare unor FIA suplimentare și, după caz, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

(12) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), în cazul distribuirii titlurilor de participare în România sau în alte state membre, FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (2)-(11) pot fi distribuite doar către investitori profesionali.

Art. 43. – (1) Dacă un AFIA stabilit într-un stat terț autorizat în alt stat membru intenționează să distribuie către investitori profesionali din România, pe baza unui pașaport, titlurile de participare ale unui FIA dintr-un stat terț pe care îl administrează, autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA trebuie să transmită la A.S.F. documentația completă aferentă notificării, inclusiv o declarație, prevăzută la art. 42 alin. (6).

(2) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă dintr-un stat membru, altul decât statul de referință al AFIA, nu este de acord cu evaluarea aplicării condițiilor corespunzătoare art. 42 alin. (2) lit. a) și b) de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA, atunci A.S.F. poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Un AFIA stabilit într-un stat terț poate începe distribuirea titlurilor de participare ale FIA în România de la data notificării A.S.F. de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA.

(4) Cu respectarea prevederilor art. 47 alin. (1), FIA care sunt administrate și ale căror titluri de participare sunt distribuite de AFIA menționate la alin. (1)-(3) pot fi distribuite doar către investitori profesionali.

Art. 44. – (1) Un AFIA stabilit într-un stat terț autorizat de A.S.F. poate administra un FIA din Uniunea Europeană stabilit într-un alt stat membru decât România, în calitatea sa de stat membru de referință fie direct, fie prin crearea unei sucursale, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA.

(2) Un AFIA stabilit într-un stat terț care intenționează să administreze pentru prima dată un FIA din Uniunea Europeană stabilit într-un alt stat membru, altul decât România, transmite la A.S.F. următoarele informații:

a) statul membru în care intenționează să administreze FIA, direct sau prin crearea unei sucursale;

b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și FIA pe care intenționează să le administreze.

(3) În cazul în care un AFIA stabilit într-un stat terț intenționează să creeze o sucursală, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (2), acesta comunică și următoarele informații:

- a) structura organizațională a sucursalei;
- b) adresa din statul membru de origine al FIA de la care pot fi obținute documentele;
- c) numele și datele de contact ale persoanelor care răspund de administrarea sucursalei.

(4) A.S.F. transmite, în termen de 30 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin. (2) sau în termen de 60 de zile de la primirea documentației complete în conformitate cu alin. (3), această documentație completă autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA. Transmiterea are loc numai dacă modul de administrare a FIA de către AFIA respectă prezenta lege și dacă AFIA respectă prezenta lege.

(5) În documentația completă A.S.F. include și o declarație privind faptul că AFIA în cauză este autorizat în România. A.S.F. notifică imediat AFIA cu privire la transmitere. La primirea notificării de transmitere, AFIA poate începe prestarea serviciilor respective în statul membru gazdă al AFIA. Concomitent, A.S.F. informează ESMA cu privire la faptul că AFIA a fost autorizat să înceapă administrarea FIA în statele membre gazdă ale AFIA.

(6) În caz de modificare a informațiilor comunicate în conformitate cu alin. (2) și, dacă este relevant, cu alin. (3), AFIA notifică acest lucru în scris A.S.F., cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în aplicare a modificării planificate sau imediat după o modificare neplanificată. În cazul în care, ca urmare a modificării planificate, modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori dacă AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. informează fără întârziere nejustificată AFIA că modificarea respectivă nu urmează să fie pusă în aplicare.

(7) În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare cu respectarea prevederilor primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta lege ori AFIA nu mai respectă prezenta lege, A.S.F. poate dispune toate măsurile necesare în conformitate cu art. 50, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea explicită a distribuirii titlurilor de participare ale FIA. În cazul în care modificările sunt acceptabile deoarece nu afectează conformitatea modului de administrare a FIA de către AFIA cu prezenta lege ori respectarea de către AFIA a prezentei legi, autoritățile competente din statul membru de referință informează, fără întârziere nejustificată, autoritățile competente din statele membre gazdă ale AFIA în legătură cu respectivele modificări.

Art. 45. – (1) Un AFIA stabilit într-un stat terț poate administra un FIA din Uniunea Europeană stabilit în România, fie direct, fie prin crearea unei sucursale, cu condiția ca autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA să transmită A.S.F. informațiile și documentele prevăzute la art. 44 alin. (2) și (3).

(2) Un AFIA stabilit într-un stat terț poate începe distribuirea către investitori profesionali din România a titlurilor de participare ale FIA de la data notificării A.S.F. de către autoritățile competente din statul membru de referință al AFIA.

Art. 46. – (1) Cu respectarea prevederilor art. 39-43, un AFIA stabilit într-un stat terț poate să distribuie către investitori profesionali din România titluri de participare ale FIA pe care le administrează, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

a) AFIA stabilit într-un stat terț respectă dispozițiile art. 21-23 în cazul fiecărui FIA ale cărui titluri de participare le distribuie, precum și dispozițiile art. 25-29 în cazul în care un FIA ale cărui titluri de participare sunt distribuite de AFIA respectiv intră sub incidența art. 25 alin. (1);

b) sunt încheiate acorduri adecvate de cooperare în vederea supravegherii riscului sistemic, conforme cu standardele internaționale, între autoritățile competente din statele membre în care sunt distribuite titluri de participare ale FIA și, după caz, autoritățile competente ale FIA din Uniunea Europeană în cauză și autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit AFIA, precum și, după caz, autoritățile de supraveghere din țara terță în care este stabilit FIA, pentru a asigura un schimb eficient de informații care să le permită autorităților competente să își îndeplinească atribuțiile care le revin în conformitate cu prezenta lege;

c) statul terț în care este stabilit AFIA sau FIA nu este inclus în categoria de țări și teritorii necooperante de către GAFI.

(2) A.S.F. poate sesiza ESMA în situația în care, în calitate de autoritate a statului membru de referință în care se intenționează distribuirea titlurilor de participare ale FIA, constată că autoritatea competentă pentru FIA din Uniunea Europeană nu încheie acordurile de cooperare necesare prevăzute la alin. (1) lit. b) într-un timp rezonabil.

(3) A.S.F. poate stabili prin reglementări norme mai stricte pentru AFIA stabilite în state terțe în ceea ce privește distribuirea titlurilor de participare FIA către investitori din România.

CAPITOLUL VIII

Distribuirea către investitorii de retail

Art. 47. – (1) AFIA stabiliți în România, într-un alt stat membru sau într-un stat terț, pot să distribuie către investitorii de retail din România titluri de participare ale FIA pe care le administrează în conformitate cu prezenta lege și cu reglementările emise de A.S.F., indiferent dacă titlurile de participare ale respectivelor FIA sunt distribuite pe piața națională sau pe piața transfrontalieră sau dacă aceste FIA sunt stabilite în Uniunea Europeană sau într-un stat terț.

(2) A.S.F. stabilește prin reglementări:

a) tipurile de FIA ale căror titluri de participare AFIA indicați la alin. (1) le pot distribui către investitorii de retail în România;

b) obligațiile suplimentare impuse pentru distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitorii de retail în România.

(3) Informarea Comisiei Europene și a ESMA realizată în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (8) include și informații cu privire la reglementările indicate la alin. (2) și la orice modificări ulterioare ale acestora.

CAPITOLUL IX

Autorități competente

Art. 48. – (1) A.S.F. este responsabilă de supravegherea prudențială a AFIA stabiliți în România, indiferent dacă AFIA administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unui FIA într-un alt stat membru sau nu și cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) În cazul în care un AFIA stabilit în România și autorizat în temeiul prezentei legi care administrează sau distribuie titluri de participare ale unor FIA pe teritoriul unui alt stat membru, în mod direct sau prin intermediul unei sucursale, refuză să furnizeze autorităților competente din statul său membru gazdă informațiile care intră în sfera de responsabilitate a acestora sau nu ia măsurile necesare pentru a înceta încălcarea regulilor relevante, A.S.F. este informat de către autoritatea competentă din statul membru gazdă. În cel mai scurt timp, A.S.F.:

a) ia toate măsurile adecvate pentru ca AFIA în cauză să furnizeze informațiile solicitate de autoritățile competente din statul său membru gazdă sau să înceteze încălcările notificate;

b) solicită informațiile necesare autorităților de supraveghere din statele terțe, dacă este stat membru de referință al respectivului AFIA;

c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la natura măsurilor adoptate.

(3) În cazul în care o autoritate competentă din statul membru gazdă al AFIA apreciază justificat că respectivul AFIA încalcă obligațiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care aceasta nu are o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, și comunică acest lucru A.S.F. în calitatea acesteia de autoritate competentă a statului membru de origine, A.S.F. adoptă măsurile necesare și, dacă acest lucru se impune, solicită informații suplimentare autorității de supraveghere competente din statul terț.

(4) În cazul în care A.S.F. nu este de acord cu aplicarea măsurilor corespunzătoare procedurilor de la art. 49 alin. (3)-(8) de către statul membru gazdă al AFIA din România poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Art. 49. – (1) În cazul în care AFIA din alt stat membru administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unor FIA printr-o sucursală în România, A.S.F., în calitatea sa de autoritate competentă din statul membru gazdă al AFIA, este responsabilă de supravegherea respectării de către AFIA a art. 12 și 14.

(2) AFIA dintr-un alt stat membru care administrează sau distribuie titluri de participare ale unor FIA pe teritoriul României, fie direct, fie prin intermediul unei sucursale, trebuie să furnizeze A.S.F. informațiile necesare pentru supravegherea respectării de către AFIA a normelor aplicabile care țin de responsabilitatea A.S.F. Aceste cerințe nu pot fi mai stricte decât cele pe care A.S.F. le impune AFIA pentru care este stat membru de origine în vederea monitorizării respectării de către aceștia a aceluiași norme.

(3) În cazul în care A.S.F. constată că un AFIA pentru care este stat membru gazdă, care administrează și/sau distribuie titluri de participare ale unui FIA pe teritoriul României fie direct, fie prin intermediul unei sucursale, încalcă una dintre normele în legătură cu care aceasta are o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci A.S.F. solicită AFIA în cauză să pună capăt încălcării respective și să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la aceasta, conform reglementărilor A.S.F.

(4) În cazul în care AFIA menționat la alin. (3) refuză să furnizeze A.S.F. informațiile care intră în sfera de responsabilitate a acesteia sau nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării menționate la alin. (3), atunci A.S.F. informează în consecință autoritățile competente din statul membru de origine al respectivului AFIA. A.S.F. este informată ulterior cu privire la natura măsurilor luate de autoritățile competente din statul membru de

origine al AFIA.

(5) În cazul în care, cu toate că autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA au adoptat măsuri în temeiul alin. (4), sau chiar dacă au fost adoptate, respectivele măsuri nu au avut efectul scontat în statul membru respectiv, AFIA refuză în continuare să furnizeze A.S.F. informațiile solicitate în conformitate cu alin. (2) ori persistă în încălcarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative menționate la alin. (3) și aflate în vigoare în România, atunci, după ce a informat autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, A.S.F. poate să ia măsuri suplimentare, conform prerogativelor legale de care dispune, inclusiv cele prevăzute la art. 50 și 51, pentru a sancționa încălcarea respectivelor acte cu putere de lege sau a normelor administrative și pentru a împiedica AFIA în cauză să efectueze noi operațiuni pe teritoriul României. Dacă AFIA desfășoară în România activitatea de administrare a unor FIA, A.S.F. poate solicita AFIA să înceteze administrarea acelor FIA.

(6) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă a statului membru gazdă, apreciază justificat că AFIA încalcă obligațiile care îi revin în temeiul normelor în legătură cu care aceasta nu are o responsabilitate în ceea ce privește supravegherea respectării, atunci A.S.F. comunică aceste constatări autorității competente din statul membru de origine al AFIA.

(7) În cazul în care, cu toate că autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA au adoptat măsuri sau chiar dacă au fost adoptate, aceste măsuri se dovedesc inadecvate ori statul membru de origine al AFIA nu acționează într-un termen rezonabil, AFIA continuă să acționeze într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor investitorilor FIA în cauză și stabilității financiare sau integrității pieței din România, atunci, după ce a informat autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA, A.S.F. dispune măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii români ai FIA în cauză și stabilitatea financiară și integritatea pieței de capital din România, aceste măsuri incluzând posibilitatea de a interzice AFIA să mai distribuie titluri de participare ale FIA în cauză în România.

(8) Procedurile prevăzute la alin. (6) și (7) se aplică și în cazul în care A.S.F. apreciază justificat că nu poate fi de acord cu autorizarea unui AFIA dintr-un stat terț de către statul membru de referință.

Art. 50. – (1) A.S.F. este investit cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor sale. Aceste competențe se exercită în oricare dintre următoarele moduri:

- a) în mod direct;
- b) în colaborare cu alte autorități;

c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către entități cărora li s-au delegat sarcini;

d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) A.S.F. are următoarele competențe:

a) de a avea acces la orice documente deținute de persoanele fizice sau juridice asupra cărora prezenta lege este incidentă, indiferent de forma acestora, și de a primi o copie a acestora;

b) de a solicita informații de la orice persoane fizice sau juridice către care AFIA au externalizat anumite funcții operaționale sau activități, sau care au legătură cu activitățile AFIA sau ale FIA și, în cazul în care este necesar, de a obține explicații scrise sau verbale de la respectivele persoane;

c) de a efectua inspecții la sediul persoanelor juridice subiecți ai prezentei legi, cu sau fără avertisment prealabil;

d) de a solicita AFIA înregistrările telefonice și cele privind schimburile de date în legătură cu acele fapte constatate de A.S.F. ca fiind contrare prezentei legi sau asupra cărora există suspiciuni că ar putea fi încadrate ca atare;

e) de a solicita AFIA sau persoanelor fizice sau juridice către care AFIA au externalizat anumite funcții operaționale sau activități, încetarea oricărei practici contrare dispozițiilor adoptate în temeiul prezentei legi;

f) de a dispune, prin emiterea de acte individuale prevăzute la art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, interzicerea temporară a exercitării activității profesionale de către AFIA, FIA, depozitarii FIA, persoanele fizice implicate în activitatea AFIA indicate la art. 51 alin. (2), respectiv persoanele fizice sau juridice către care AFIA au externalizat anumite funcții operaționale sau activități;

g) de a adopta, în limitele competențelor sale legale, măsuri pentru a se asigura că AFIA sau depozitarii FIA respectă prezenta lege;

h) de a solicita AFIA sau FIA administrate intern suspendarea emiterii sau răscumpărării titlurilor de participare ale FIA în interesul deținătorilor de astfel de titluri sau în interes public;

i) de a retrage, în condițiile art. 11 și 52, autorizația acordată unui AFIA sau avizul acordat unui depozitar FIA, atât ca sancțiune principală, în condițiile în care respectivele entități nu mai întrunesc condițiile de la momentul autorizării/avizării, cât și ca sancțiune complementară;

j) de a sesiza organele abilitate în domeniul urmăririi penale;

k) să interzică distribuirea în Uniunea Europeană a titlurilor de participare ale unor FIA administrate de AFIA stabiliți în state terțe sau ale unor FIA dintr-un stat terț administrate de AFIA dintr-un stat membru în lipsa autorizației necesare în temeiul art. 39 sau a notificării impuse în temeiul art. 36 alin. (3), art. 40 alin. (2) și art. 42 alin. (3) sau în situația

neîntrunirii condițiilor prevăzute la art. 46;

1) să impună restricții asupra AFIA stabiliți în state terțe cu privire la administrarea unui FIA în cazul unei concentrări excesive de riscuri pe o anumită piață sau la nivel transfrontalier.

(3) În cazul în care A.S.F., în calitate de autoritate competentă din statul membru de referință, consideră că un AFIA neautorizat dintr-un stat terț încalcă obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi, aceasta notifică ESMA în acest sens, de îndată și în mod detaliat.

(4) A.S.F. se poate folosi de prerogativele sale pentru a lua măsurile care se impun în scopul garantării funcționării ordonate a piețelor în cazul în care activitățile unuia sau mai multor FIA pe piața unui instrument financiar ar putea afecta funcționarea ordonată a respectivei piețe.

Art. 51. – (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor adoptate în aplicarea acesteia atrage răspunderea contravențională sau penală, în condițiile legii.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către AFIA, FIA autoadministrate, depozitarii FIA și/sau de către membrii consiliului de administrație ori ai consiliului de supraveghere ai AFIA ori FIA autoadministrat, directorii sau membrii directoratului AFIA ori FIA autoadministrat și reprezentanții compartimentului de control intern ai unui AFIA ori FIA autoadministrat, precum și de către persoanele fizice care exercită funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, în funcție de obligațiile aflate în sarcina lor, conform prezentei legi:

a) nerespectarea condițiilor care au stat la baza autorizării/avizării și a condițiilor de funcționare prevăzute la art. 2, art. 4 și art. 6-10;

b) nerespectarea regulilor prudențiale prevăzute la art. 12;

c) nerespectarea prevederilor art. 13 privind politicile de remunerare;

d) nerespectarea prevederilor art.14 privind identificarea, prevenirea, gestionarea și monitorizarea situațiilor menționate la art. 30-37 din Regulamentul Uniunii Europene nr. 231/2013 generatoare de conflicte de interese;

e) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1)-(3) și (5) privind administrarea riscului și ale art. 16 privind administrarea lichidității;

f) nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (1), alin. (3)-(9), (11) și (12) privind evaluarea activelor FIA;

g) nerespectarea prevederilor art.19 privind delegarea activității de administrare a portofoliului colectiv sau de administrare a riscului;

h) nerespectarea prevederilor art. 20 alin. (1)-(11) referitoare la depozitari și la acordul dintre depozitar și S.A.I.;

i) nerespectarea obligațiilor de transparență și de raportare prevăzute la art. 21 și 23, respectiv a celor de transparență prevăzute la art. 22;

j) nerespectarea obligațiilor ce revin AFIA urmare a obținerii controlului asupra unor societăți necotate și a unor emitenți prevăzute la art.25-29;

k) nerespectarea condițiilor referitoare la operațiunile transfrontaliere prevăzute la art. 30 alin. (2) și (4)-(6), art. 31 alin. (2) și (6)-(9), art. 32 alin. (2) și (3), art. 33 alin. (2), (3) și (5)-(7), art. 34 alin. (2), art. 35 lit. a), art. 36 alin. (2), (3), (5) și (9)-(11), art. 37 alin. (3) și (4), art. 38 alin. (1) lit. a), art. 39 alin. (1), (2), (6)-(8) și (14)-(18), art. 40 alin. (2), (4) și (8)-(12), art. 41 alin. (2) și (3), art. 42 alin. (3), (5), (9)-(12), art. 43 alin. (3) și (4), art. 44 alin. (2), (3), (6) și (7), art. 45 alin. (2), art. 46 alin. (1) lit. a) și art. 47 alin. (2);

l) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de lege A.S.F., precum și refuzul nejustificat de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea prerogativelor care îi revin acesteia.

Art. 52. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, săvârșirea contravențiilor prevăzute la art.51 se sancționează după cum urmează:

a) cu avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 50.000 lei, pentru persoanele fizice;

b) cu avertisment sau amendă de la 0,1% până la 5% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice.

(2) În cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu este disponibilă la data sancționării, este luată în considerare cifra de afaceri netă a anului financiar în care persoana juridică a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință. Prin an de referință se înțelege anul anterior sancționării.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul persoanei juridice nou-înființate și care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta este sancționată cu amendă de la 10.000 lei la 1.000.000 lei.

(4) În cazul contravențiilor prevăzute de art. 51 alin. (2), odată cu sancțiunea contravențională principală, A.S.F. poate aplica și una dintre următoarele sancțiuni complementare:

a) suspendarea autorizației;

b) retragerea autorizației;

c) interzicerea pentru o perioadă cuprinsă între 90 de zile și 5 ani a dreptului de a ocupa o funcție, de a desfășura o activitate sau de a presta un serviciu pentru care se impune autorizarea în condițiile prezentei legi.

(5) A.S.F. face publică orice măsură sau sancțiune impusă pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale reglementărilor adoptate în aplicarea acesteia, în afara cazurilor în care această publicare riscă să perturbe în mod grav piețele financiare, să dăuneze intereselor investitorilor sau să aducă un prejudiciu disproporționat părților în cauză.

Art. 53. – Desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni pentru care prezenta lege cere autorizarea constituie infracțiune și se sancționează potrivit art. 348 din Codul penal.

Art. 54. – (1) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 51 alin. (2) se constată de către A.S.F. prin intermediul personalului specializat împuternicit să exercite atribuții privind supravegherea, investigarea și controlul respectării dispozițiilor legale și ale reglementărilor aplicabile pieței de capital.

(2) La primirea actelor de verificare rezultate în urma activității de autorizare, supraveghere sau control, potrivit cărora se constată săvârșirea uneia dintre contravențiile prevăzute la art. 51 alin. (2), A.S.F. dispune, prin emiterea de acte individuale, aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 52. De asemenea, prin acte individuale, A.S.F. poate dispune extinderea investigațiilor, luarea de măsuri conservatorii și/sau audierea persoanelor vizate de actele de verificare.

Art. 55. – La individualizarea sancțiunii se au în vedere prevederile art. 5 alin. (5) și (6) și art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 56. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) În cazul contravențiilor continue, termenul de prescripție de 3 ani curge de la data constatării faptei.

Art. 57. – (1) Dispozițiile referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prezentei legi.

(2) Actele sancționatorii emise de A.S.F. pot fi contestate la Curtea de Apel București, potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care A.S.F. nu a soluționat cererea de autorizare a AFIA în termen de 6 luni de la depunerea de către acesta din urmă a documentației complete prevăzute de prezenta lege și reglementările emise în aplicarea acestuia, AFIA se poate adresa în contencios administrativ la Curtea de Apel București.

Art. 58. – (1) A.S.F. își exercită competențele în scopul cooperării cu autoritățile competente din celelalte state membre, precum și cu ESMA și ESRB, ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor sau pentru exercitarea competențelor care îi revin în temeiul prezentei legi.

(2) A.S.F. cooperează cu autoritățile competente din celelalte state membre, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul unei investigații nu constituie o încălcare a unei norme în vigoare în România.

(3) A.S.F. transmite către autoritățile competente din celelalte state membre, precum și către ESMA, informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care îi revin în temeiul prezentei legi.

A.S.F., în calitate de autoritate competentă din statul membru de origine, transmite statelor membre gazdă ale AFIA în cauză o copie a acordurilor de cooperare relevante pe care le-au încheiat în conformitate cu art. 35 și 36, art. 39 și/sau art. 42 și 43, precum și informațiile primite de la autoritățile de supraveghere din statele terțe în conformitate cu acordurile de cooperare încheiate cu acestea în ceea ce privește AFIA sau, după caz, în temeiul art. 48 alin. (3) sau al art. 49 alin. (5), respectiv art. 49 alin. (6), autorităților competente din statul membru gazdă al AFIA în cauză.

Dacă A.S.F., în calitate de autoritate competentă dintr-un stat membru gazdă, consideră că acordul de cooperare încheiat între statul membru de origine al AFIA, respectiv în conformitate cu art. 35 și 36, art. 39 și/sau art. 42 și 43 are un conținut care nu respectă cerințele prevăzute de standardele tehnice de reglementare aplicabile, A.S.F. poate sesiza în acest sens ESMA, care poate acționa în conformitate cu prerogativele care i-au fost conferite în temeiul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) În cazul în care A.S.F. are motive clare și demonstrabile să suspecteze că un AFIA care nu este supus supravegherii sale comite sau a comis acte care încalcă prezenta lege, aceasta notifică ESMA, autoritățile competente din statul membru de origine și pe cele din statul membru gazdă al AFIA în cauză cu privire la aceasta, într-un mod cât mai detaliat posibil.

(5) În cazul în care A.S.F. primește de la autoritățile competente dintr-un stat membru informații în conformitate cu alin. (4), aceasta adoptă măsurile necesare, informează ESMA, comunică rezultatele intervenției sale autorităților competente care le-au notificat și, în măsura posibilului, le comunică elementele importante apărute între timp. Prezenta dispoziție nu afectează competențele autorităților competente care au trimis notificarea.

Art. 59. – (1) În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal între A.S.F. și autoritățile competente din alte state membre sau terțe, A.S.F. este considerat operator de date conform Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și se supune condițiilor stipulate de respectivul act normativ.

(2) Datele cu caracter personal sunt păstrate de către A.S.F. pentru maximum 5 ani, urmând ca la expirarea acestei perioade, respectivele date să fie arhivate în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 60. – (1) A.S.F. este îndreptățită să transfere date și analize de date către o țară terță pentru fiecare caz în parte, în situația în care sunt îndeplinite condițiile relevante ale Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, și se asigură că transferul este necesar conform prezentei legi. Statul terț în cauză nu transferă datele către un alt stat terț fără acordul expres în scris al A.S.F.

(2) A.S.F. nu poate divulga informații primite de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru unei autorități de supraveghere dintr-un stat terț dacă nu a primit acordul expres al autorității competente care i-a transmis informațiile și dacă, atunci când este cazul, informațiile sunt divulgate numai în scopul pentru care acea autoritate competentă și-a dat acordul.

Art. 61. – (1) A.S.F. comunică informații către autoritățile competente din alte state membre, ESMA și ESRB, în cazurile în care acest lucru este relevant pentru monitorizarea și reacția la implicațiile potențiale ale activității unui AFIA individual sau a mai multor AFIA luate împreună asupra stabilității instituțiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și a funcționării ordonate a piețelor pe care activează AFIA.

(2) Sub rezerva condițiilor prevăzute la art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, A.S.F. comunică toate informațiile referitoare la activitățile AFIA aflate sub responsabilitatea sa către ESMA și ESRB.

Art. 62. – (1) Autoritățile competente dintr-un stat membru pot solicita cooperarea A.S.F. în cadrul unei activități de supraveghere sau în scopul unei verificări la fața locului sau în cadrul unei investigații pe teritoriul acestuia din urmă, în cadrul competențelor conferite de prezenta lege.

În cazul în care A.S.F. primește o solicitare de verificare la fața locului sau de investigație, aceasta întreprinde una dintre următoarele acțiuni:

- a) efectuează ea însăși verificarea sau investigația;
- b) permite autorității solicitante să efectueze verificarea sau investigația;
- c) permite auditorilor sau experților să efectueze verificarea sau investigația.

(2) În cazul menționat la alin. (1) lit. a), autoritatea competentă din statul membru care a solicitat cooperarea poate cere ca membri ai propriului personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigația din partea A.S.F. Verificarea sau investigația face însă obiectul controlului general al A.S.F. În cazul menționat la alin. (1) lit. b), A.S.F. poate cere ca membri ai propriului personal să asiste personalul care efectuează verificarea sau investigația.

(3) A.S.F. poate refuza să facă schimb de informații sau să dea curs unei solicitări de cooperare în vederea efectuării unei investigații sau a unei verificări la fața locului doar în următoarele situații:

- a) investigația, verificarea la fața locului sau schimbul de informații poate afecta securitatea națională sau ordinea publică a României;
- b) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane pe lângă autoritățile din România;
- c) a fost deja pronunțată o hotărâre definitivă în România pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane.

A.S.F. notifică autorităților competente solicitante orice decizie adoptată în temeiul primului paragraf, precizând motivele deciziei lor.

CAPITOLUL X

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 63. – (1) Administratorii A.O.P.C.-urilor din România prevăzute la art. 114 alin. (1) și art. 115 alin. (1) și (2) din Legea nr. 297/2004, care-și desfășoară activitatea înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi iau toate măsurile necesare pentru a se conforma prezentei legi,

fiind obligați ca în termen de maximum 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi:

a) să solicite A.S.F., în funcție de valoarea portofoliilor administrate și cu luarea în considerare a prevederilor art. 2 alin. (2), fie autorizarea, fie înregistrarea lor în calitate de AFIA; sau, după caz;

b) să se asigure că autoritatea de supraveghere din statul membru de origine transmite A.S.F. o notificare în conformitate cu procedura prevăzută la art. 34.

(2) Obligația de înregistrare la A.S.F. prevăzută la alin. (1) revine inclusiv administratorilor fondurilor cu capital de risc, respectiv administratorilor fondurilor de antreprenariat social, care doresc distribuirea titlurilor de participare pe teritoriul EEA sub titulatura EuVECA sau EuSEF, a căror activitate este reglementată începând cu data de 22 iulie 2013 de prevederile Regulamentului (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc, respectiv de cele ale Regulamentului (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenariat social.

(3) Art. 30-32 nu se aplică distribuirii titlurilor de participare FIA care fac obiectul unei oferte de vânzare în curs adresate publicului potrivit unui prospect elaborat și publicat în conformitate cu prevederile Legii nr. 297/2004 și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, pe durata valabilității prospectului.

(4) În măsura în care administrează FIA de tip închis înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, AFIA care nu fac investiții suplimentare ulterior acestei date pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără o autorizare în temeiul prezentei legi.

(5) În măsura în care administrează FIA de tip închis, iar perioada de subscriere pentru investitorii acestora s-a încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și durata de funcționare a fondurilor expiră cel mai târziu la 3 ani de la 22 iulie 2013, AFIA pot continua totuși să administreze astfel de FIA fără a fi necesar să se conformeze dispozițiilor prezentei legi, cu excepția art. 21 și a art. 25-29, sau să depună o cerere de autorizare în temeiul prezentei legi.

(6) A.S.F. emite reglementări în aplicarea prevederilor prezentei legi, cu luarea în considerare a standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană și a orientărilor emise de ESMA în legătură cu înființarea și funcționarea AFIA, inclusiv în ceea ce privește tratamentul aplicabil A.O.P.C.-urilor ale căror titluri de participare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau sistem alternativ de tranzacționare, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 64. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 65. – Anexele nr.1-3 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

Prezenta lege transpune:

1. *Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr.1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 174/1 iulie 2011;*

2. *Prevederile art. 3 din Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Directivei 2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a Directivei 2011/61/UE privind administratorii fondurilor de investiții alternative în ceea ce privește încrederea excesivă acordată ratingurilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 145/31 mai 2013;*

3. *Prevederile art.92 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.173/12 iunie 2014.*

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.

Politici și practici de remunerare

1. La stabilirea și aplicarea politicilor privind remunerația totală, inclusiv a salariilor și a plăților discreționare pentru pensii, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al AFIA sau al FIA pe care le administrează, inclusiv pentru persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat care primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile, AFIA respectă, într-un mod și într-o măsură adecvate în raport cu dimensiunea sa, cu organizarea sa internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților sale, următoarele principii:

a) politica de remunerare este compatibilă cu administrarea solidă și eficace a riscurilor și promovează acest tip de administrare, fără a încuraja asumarea de riscuri care nu este conformă cu profilul de risc, regulile sau actul constitutiv ale FIA pe care le administrează;

b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele AFIA și ale FIA pe care le administrează, precum și cu interesele investitorilor FIA, și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;

c) organul de conducere al AFIA, în cadrul funcției sale de supraveghere, adoptă și revizuieste periodic principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil de aplicarea acesteia;

d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente a respectării politicilor și procedurilor de remunerare adoptate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere;

e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt remunerați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, independent de rezultatele sectoarelor comerciale pe care le controlează;

f) remunerarea persoanelor aflate în funcții de administrare a riscurilor și de asigurare a conformității este direct supravegheată de comitetul de remunerare;

g) atunci când remunerația depinde de performanță, valoarea sa totală se calculează în funcție de o evaluare în care se combină performanțele individuale și ale unității operaționale în cauză sau ale FIA respectiv și

rezultatele globale ale AFIA, iar la evaluarea performanțelor individuale se ține seama de criterii atât financiare, cât și nefinanciare;

h) evaluarea performanței se realizează într-un cadru multianual adecvat ciclului de viață al FIA administrat de AFIA, pentru a se garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanța pe termen mai lung și că plata efectivă a componentelor remunerației care depind de performanță se efectuează pe o perioadă care ia în considerare politica de răscumpărare a FIA administrate și riscurile de investiții ale acestora;

i) remunerația variabilă garantată este excepțională, intervine numai în cazul angajării de personal nou și este limitată la primul an;

j) între componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale există un echilibru adecvat și componenta fixă reprezintă un procentaj suficient de mare din totalul remunerației pentru a permite aplicarea unei politici cât se poate de flexibile privind componentele variabile ale remunerației, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă variabilă a remunerației;

k) plățile aferente rezilierii anticipate a unui contract reflectă performanța atinsă în timp și sunt concepute astfel încât să nu recompenseze eșecurile;

l) măsurarea performanței utilizate în calculul componentelor variabile ale remunerației sau al ansamblului de componente variabile ale remunerației cuprinde un mecanism cuprinzător de adaptare care să includă toate tipurile pertinente de riscuri posibile;

m) în funcție de structura juridică a FIA și de regulile sale sau actul său constitutiv, un procent semnificativ, care este de cel puțin 50% din orice remunerație variabilă, constă în titluri de participare ale FIA în cauză ori în drepturi de proprietate echivalente ori în instrumente legate de acțiuni ori în instrumente echivalente, altele decât numerarul, cu excepția cazului în care administrarea FIA reprezintă mai puțin de 50% din portofoliul total administrat de AFIA, minimul de 50% neaplicându-se în acest caz.

Instrumentele menționate la prezenta literă fac obiectul unei politici adecvate de reținere menite să armonizeze stimulentele cu interesele AFIA, ale FIA administrat și ale investitorilor unor astfel de FIA. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot limita tipurile acestor instrumente sau modul în care acestea sunt concepute sau pot interzice anumite instrumente, după caz. Acest principiu se aplică atât procentului din componenta variabilă a remunerației care este amânat în conformitate cu lit.n), cât și procentului din componenta variabilă a remunerației care nu este amânat;

n) un procentaj substanțial, în orice caz de cel puțin 40% din componenta variabilă a remunerației, se amână pe o perioadă corespunzătoare din punctul de vedere al ciclului de viață și al politicii de

răscumpărare a FIA vizat și este aliniat corect naturii riscurilor asumate de FIA vizat.

Perioada menționată la prezenta literă este de cel puțin 3 până la 5 ani, cu excepția cazului în care ciclul de viață al FIA vizat este mai scurt; remunerația datorată în cadrul unor măsuri de amânare nu se acordă mai repede decât pe bază proporțională; în cazul unei componente variabile a remunerației cu o valoare deosebit de ridicată, se amână plata a cel puțin 60% din sumă;

o) remunerația variabilă, inclusiv partea amânată, este plătită sau se acordă numai dacă este sustenabilă în funcție de situația financiară a AFIA în ansamblu și este justificată de performanța unității operaționale a FIA și a persoanei în cauză.

Remunerația variabilă totală este, în general, redusă în mod semnificativ, în cazul în care se înregistrează o performanță slabă sau negativă a AFIA sau a FIA vizat, ținându-se seama atât de remunerațiile curente, cât și de reducerile privind plata sumelor câștigate anterior, inclusiv prin aplicarea principiului *malus* sau prin mecanisme de recuperare;

p) politica de pensii este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale AFIA și ale FIA administrat.

În cazul în care angajatul părăsește AFIA înainte de a se pensiona, plățile discreționare pentru pensie sunt reținute de AFIA timp de 5 ani sub forma unor instrumente precum cele definite la lit. m).

În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, plățile discreționare pentru pensie sunt plătite angajatului în cauză sub forma unor instrumente precum cele definite la lit. m), reținute timp de 5 ani;

q) personalului i se solicită să se angajeze în a nu utiliza strategii de acoperire personală sau de asigurare referitoare la remunerare sau răspundere pentru a submina efectele alinierii riscurilor prevăzute în regimurile lor de remunerare;

r) remunerația variabilă nu este plătită prin intermediul unor instrumente sau metode care să faciliteze evitarea respectării cerințelor din prezenta lege.

2. Principiile prevăzute la pct. 1 se aplică oricărui tip de remunerație plătit de AFIA, oricărei sume plătite direct de FIA, inclusiv comisioanelor de performanță, sau oricărei cesiuni de titluri de participare ale FIA, pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc sau asupra profilului de risc al FIA pe care le administrează, inclusiv persoanele aflate în funcții de conducere, persoanele care își asumă riscurile și cele cu funcții de control, precum și orice angajat ce primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași

categorie de remunerare cu persoanele aflate în funcții de conducere și persoanele care își asumă riscurile.

3. AFIA importante din punctul de vedere al dimensiunii lor sau al dimensiunii FIA pe care le administrează, al organizării și naturii lor interne, al sferei și complexității activităților lor instituie un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să exercite o analiză competentă și independentă a politicilor și practicilor de remunerare și a stimulentele create în vederea administrării riscurilor.

Comitetul de remunerare răspunde de pregătirea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra administrării riscurilor AFIA sau ale FIA în cauză și care trebuie luate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere. Comitetul de remunerare este prezidat de un membru al organului de conducere care nu deține funcții executive în cadrul AFIA respectiv. Membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul AFIA respectiv.

**Documentația și informații care trebuie furnizate în cazul
în care se intenționează distribuirea în România**

- a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;
- b) regulile sau actul constitutiv al FIA;
- c) datele de identificare ale depozitarului FIA;
- d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;
- e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip *master*, dacă FIA în cauză este un fond de tip *feeder*;
- f) orice informații suplimentare menționate la art. 22 alin. (1) pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie;
- g) după caz, informații cu privire la dispozițiile luate pentru a împiedica distribuirea titlurilor de participare ale FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.

Documentația și informații care trebuie furnizate în cazul în care se intenționează distribuirea în alte state membre decât România

- a) o scrisoare de notificare conținând un program de activitate care să identifice FIA ale căror titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie și informații privind locul unde sunt stabilite FIA;
- b) regulile sau actul constitutiv al FIA;
- c) datele de identificare ale depozitarului FIA;
- d) o descriere a FIA sau orice informații cu privire la acesta, puse la dispoziția investitorilor;
- e) informații cu privire la locul unde este stabilit FIA de tip master, dacă FIA în cauză este un fond de tip *feeder*;
- f) orice informații suplimentare menționate la art. 22 alin. (1) pentru fiecare FIA ale cărui titluri de participare AFIA intenționează să le distribuie;
- g) indicarea statului membru (statelor membre) în care AFIA intenționează să distribuie către investitorii profesionali titluri de participare ale unui FIA;
- h) informații cu privire la dispozițiile luate pentru distribuirea titlurilor de participare FIA și, după caz, informații privind dispozițiile luate pentru împiedicarea distribuirii titlurilor de participare ale FIA către investitori de retail, inclusiv în cazul în care AFIA se bazează pe activitatea unor entități independente pentru a presta servicii de investiții cu privire la FIA.